Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Vào 15 giờ ngày 20-1-64

HỌP BÁO QUAN TRỌNG VỀ VỤ HỎA-XA

NĂM THỨ TƯ ☆ SỐ 445 GIÁ 2đ. CHỦ NHỰT VÀ THỨ HAI 19, 20 - 1 - 1964

THỜI LUẬN

THÔNG-TIN BÌNH-LUẬN và KIẾN-THIẾT

Chủ nhiệm kiêm Chủ bút NGHIÊM-XUÂN-THIỆN | TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 29, Tự-do-Thứ — SAIGON Giây nói: 20.678 | Tổng thư Ký: NGUYỄN-TỪ-BÍCH

ĐẦY ĐỦ CHI TIẾT VỀ VỤ

SINH-VIÊN ĐỐT ĐUỐC BIỂU-TÌNH

trước trụ sở Trung-tâm Văn-hóa Pháp

■ TRUNG TƯỚNG TỔNG TRƯỞNG NỘI VỤ ĐẾN GIẢI THÍCH LẬP TRƯỜNG CỦA CHÁNH-PHỦ ĐƯỢC SINH VIÊN HOAN NGHINH.

SAIGON.— Không 17 giờ chiều hôm qua, một số sinh viên và học sinh chừng ấy người đã biểu tình trước trụ sở Trung tâm Văn hóa Pháp, đường Điện Đặt, để phản đối chủ trương trung lập hóa miền Nam của Tổng Thống De Gaulle.

Tất cả những người tham dự ngồi thành nhiều hàng, dài trên đường đối diện với tòa nhà trụ sở Trung tâm Văn hóa Pháp vừa mới được xây cất, và mang nhiều biểu ngữ phản đối « âm mưu bán đứng Việt-Nam Cộng Hòa cho Trung cộng ». Họ đã khóng tới trước trụ sở mới hình nộm làm giống như Tổng thống Pháp, và sau đó, nhiều sinh viên đã ký xuống g và phá hủy tại chỗ.

Một số đại diện Ban tổ chức đã vào Trung tâm Văn hóa để nhờ ông Trưởng Ban chuyển lời kêu gọi của thanh niên trí thức Việt Nam đến ông André Malraux và trí thức Pháp để họ can thiệp với Tổng Thống De Gaulle. Theo dự định, những người biểu tình ngồi tuyệt thực cho đến 24 giờ « để bày tỏ lòng cương quyết chống lại mọi giải pháp muốn trung lập hóa Miền Nam Tự do».

Đến 19 giờ, Trung Tướng tổng trưởng Nội vụ đã đến để giải thích cùng những người biểu tình về lập trường chống trung lập và diệt Cộng sản của Chánh phủ và đồng thời kêu gọi sự tôn trọng trật tự của giới sinh viên và học sinh.

Họ đã hoan hô Trung Tướng, và sau nghe một nữ sinh có vẻ Trung tâm Văn hóa trình bày về cuộc tiếp xúc, họ tắt đuốc, và giải tán trong trật tự. Trong suốt thời gian nói trên, người ta thấy có quan công lực đã hiện diện xung quanh để giữ trật tự, và không có một việc bạo động nào xảy ra. (VTX).

BỘ LAO ĐỘNG RA THÔNG CÁO CHÁNH THỨC VỀ

VỤ ĐÌNH CÔNG TẠI HẠI HÃNG

Vinatexco và Vinatéfinco

● BỘ LAO ĐỘNG KHẨN KHOẢN YÊU CẦU HAI BÊN NÊN LIÊN LẠC VỚI ỦY BAN HÒA GIẢI.

● XÔ SÁT ĐẪM MÁU TẠI HAI HÃNG ĐỊT.

SAIGON (VTX),— Bộ Lao Động vừa ra thông cáo sau đây về vụ đình công hiện nay tại hai hãng Vinatexco và Vinatéfinco :

Bộ lao Động cần minh định là cuộc biểu giải đang tiến hành trước ở Tỷ Gia Định sau ở ngày Bộ Lao Động ra bản 3 tháng giêng tới hiu 14, Đại diện Ban Giám đốc đã thỏa thuận trên nguyên tắc về 5 trong 6 điểm yêu sách của công nhân như đã có thông cáo. Đại diện công nhân không chịu bàn cải chi tiết và yêu cầu giải quyết ngay điểm tăng lương. Bốn 14, Đại diện Ban Giám đốc, trước nếu khó khăn, sau nẻ lời Uỷ

xem tiếp 3 trang 4

XÃ-LUẬN

« Hội-Đồng Nhân-Sĩ »

Ít lâu nay, người ta nói rất nhiều đến « Hội-Đồng Nhân-Sĩ ».

Ngoài những lời chỉ-trích cá-nhân mà chúng ta không nên để ý, dư-luận đã sai lầm về « Hội-Đồng Nhân-Sĩ ». Dân chúng và cả những người trong cuộc, cũng đã ngộ nhận về nhiệm vụ của « Hội-Đồng Nhân-sĩ »

Sự sai lầm ấy đã do việc dùng danh-từ mà ra.

Theo danh-từ, thì « Hội-Đồng Nhân-Sĩ » có nghĩa là Hội-Đồng những nhân tử ưu-tú của quốc-dân ».

Bởi danh-từ này mà tự nhiên dân-chúng cùng nhiều nội-viên, đã quan-niệm không đúng về Hội-Đồng Nhân-Sĩ, mà gán cho Hội-đồng ấy một vai trò chánh-trị quan-trọng quá mức của nó.

Thật ra, nếu ta theo những bản Thông-Cáo của Chánh-Quyền khi thiết lập Hội-Đồng Nhân-Sĩ, chúng ta nhận thấy rằng Hội-Đồng ấy chỉ là một Hội-Đồng Cố-Vấn, không có quyền lập Pháp như một Quốc-Hội, không có quyền Hành Pháp như một cơ-quan Hành-Chánh.

Theo đúng quy-chế, thì Hội-Đồng Nhân-Sĩ có nhiệm-vụ nghiên-cứu những vấn-đề mà Chánh-Phủ đưa ra để tìm những giải-pháp thích-nghi.

Nhưng giải Chánh-phủ gọi Hội-đồng này là Hội-đồng Cố-vấn, thì có lẽ đã không có sự ngộ nhận. Có ít hai chữ « cố vấn » có thể gợi cho ta những ký-ức đau tới mở chánh cả đã lại, nên người ta kiêng-kỉ nó, mà không muốn đúng nó chăng ?

Đã là một Hội-Đồng có nhiệm-vụ cố-vấn, tất nhiên nó phải gồm những nhà chuyên-môn lão-thành hơn là thành-phần các đảng-phái, bởi vì chỉ có những nhà chuyên môn có nhiều kinh-nghiệm mới có thể cố-vấn chánh-phủ trong những vấn-đề quân-sự, hành-chánh, kinh-tế, xã-hội, y-tế.v.v

Dân chúng có thể ngờ-vực rằng « Hội-Đồng Nhân-Sĩ» nếu nó gồm những thành phần đảng phái, không phải là nhà chuyên môn, thì khó lòng mà làm tròn được nhiệm vụ của nó.

Người ta lại còn có người cho rằng Hội-Đồng Nhân-sĩ là một thứ phẩm hàm hay hay-chương để thưởng những người đã có ít nhiều công tranh-đấu chống Cộng-sản hay chống chế-độ thối nát Ngô-đình-Diệm.

Bởi có những quan-niệm sai lầm như vậy, nên chúng ta mới thấy một số báo-chí, và cả một số Hội-viên đã công kích một số « Nhân-Sĩ », vì phương diện cá-nhân, chứ chưa thấy ai công kích, nên có lý-do công-kích, vì phương-diện chuyên-môn.

Chúng ta có thể hiểu được, khi có người công-kích một Hội-viên vì khả năng chuyên môn hay hình-luận và quyền hạn nhỏ hẹp của « Hội-Đồng Nhân-sĩ ».

Nhưng chúng ta không hiểu được, khi có người công-kích một Hội-viên vì phương-diện khác. Và chúng ta lại càng không hiểu nổi khi có người vận động cho « đồng chí đảng viên » của mình được nhiều ghế trong « Hội Đồng Nhân Sĩ »

THỜI LUẬN

Chánh phủ đã trù liệu mọi biện pháp thích-nghi để cấp thời

ĐỐI PHÓ VỚI MỌI ÂM - MƯU TRUNG LẬP HÓA MIỀN NAM

Triệt để cấm tất cả các cuộc biểu-tình.

☆ TẠI VỌNG CÁC, TRUNG-TƯỚNG TỔNG TRƯỞNG Q. P. XÁC NHẬN LẬP TRƯỜNG CHỐNG TRUNG LẬP CỦA VIỆT-NAM CỘNG HÒA.

SAIGON (VTX),— Bộ Thông Tin vừa ra thông cáo cho biết kể từ hôm nay, Chính Phủ bắt buộc phải triệt để cấm tất cả các cuộc biểu tình.

Sau đây là nguyên văn bản thông cáo :

Chính phủ Lâm thời cũng như Hội đồng Quân nhân Cách mạng đã nhiều lần xác định lập trường chống Cộng, chống Trung lập. Về điểm này không còn có thể có sự ngộ nhận được.

Chính Phủ đã trù liệu mọi biện pháp thích nghi để cấp thời đối phó với mọi âm mưu trung lập hóa Miền Nam. Như vậy các cuộc biểu tình chỉ không cần thiết mà còn làm rối trật tự chung, nguy hại tới an ninh quốc phòng.

Chính phủ thấy thiết kêu gọi toàn thể sinh viên hãy lo việc học hành để góp phần tích cực vào công cuộc triệt để cấm tất cả các cuộc biểu tình.

xem tiếp 2 trang 4

Hồi 11 giờ ngày 17-1-64, ông Trần quốc Bửu Chủ tịch TLĐLCVN, hướng dẫn ông Maurice Bouiladoux Chủ Tổng Liên đoàn Lao công Quốc Tế, đến yết kiến Trung Tướng Chủ tịch H Đ. Q. N. Cách mạng.

(Ảnh Ba Lê)

Cuộc hợp tác của các lực lượng

HÒA HẢO HUỲNH CÔNG CÔNG và HUỲNH T. HIẾU CHÁNH THỨC XÁC NHẬN

SAIGON.— Theo tin của Sở Quan báo chí Bộ Nội vụ cho biết, trong tuần qua, Ông Huỳnh Công Hòa thuộc lực lượng Hòa Hảo, ở An Giang đã tiếp xúc với chánh quyền ngày 16-1-64 vừa qua.

Cũng trong ngày kể trên, Chánh quyền đã xác nhận lực lượng của 2 vị Sĩ quan Hòa Hảo Huỳnh Hiếu và Huỳnh công Công, chống tôi sẽ loan báo sau.

(H.B.)

Phái đoàn thiện chí V. N. VIẾNG THÁI-LAN

ĐÁ THÀNH CÔNG MỸ MÃN

SAIGON (VTX).— Trong cuộc tiếp xúc với báo chí hôm qua, Sĩ quan Bộ Quốc phòng cho biết rằng cuộc hành trình của Phái đoàn Việt Nam viếng thăm thiện chí Thái Lan đã thành công mỹ mãn trong việc thắt chặt tình hữu nghị giữa hai dân tộc Thái-Lan và Việt Nam, và giữa hai Chính phủ Thái Lan và Việt Nam.

Hai vị lãnh đạo Phái đoàn đã được Chính Phủ Thái tưởng thưởng Đệ nhất đẳng Huân Chương Bạch Thượng, Huân chương tối cao dành cho các chính khách lỗi lạc của các nước bạn.

Việt kiều hoan nghênh

Trong số Việt kiều đã đến Tòa Đại sứ trong cuộc tiếp xúc với Phái đoàn có một số các vị tăng Việt nam ở Thái lan, đã tỏ ý hết sức hoan nghênh Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng, cùng đường lối và lập trường của Chính phủ Lâm thời trong giai đoạn hiện tại.

Tổng Hội Phật Giáo Thái giúp các Phật tử bị đàn áp

Tổng Hội Phật Giáo Thái Lan đã nhờ Phái đoàn chuyển số tiền bị lạc quyên được trong thời gian Phật tử lên cầu nhà vua thích, khi thấy tình thân Phật tử lên cầu nhà vua, Ở khu tôi ở, và ngay trong gia đình tôi, trẻ con người lớn rủ nhau đến chùa Giác Minh cho ăn cơm. Ngày cả những người từ trước tới nay hình như thờ ơ với đạo Phật, chẳng máy khi đi chùa cả thế mà lúc này đã được việc nghe. Nhưng tôi cũng cho là lợi dụng thời, chắc đâu đã thực. Người bạn ngoại quốc nghe nghĩ một lát rồi bảo tôi nên lại chùa Tự Nghiêm xem xét tình hình thế nào đã.

(Xem tiếp trang 2)

xem tiếp 8 trang 4

TÌNH HÌNH CHIẾN SỰ KHẮP NƠI

CHUYẾN XE LỬA Diêu trì — Đà Nẵng bị giựt mìn

8 NHÂN VIÊN HỎA XA BỊ THƯƠNG

✱ 1 PHI CƠ BỊ BẮN RƠI Ở VÙNG HÀNH QUÂN KIẾN HÒA 4 NGƯỜI MỸ VÀ 1 NGƯỜI VIỆT BỊ THƯƠNG.

● HÀNH QUÂN LỚN Ở QUẢNG TÍN 32 ĐỊCH CHẾT 42 BỊ BẮT.

SAIGON.— Trong buổi chuyết trình về tình hình chiến sự tại Bộ Thống tin sáng hôm qua 18-1-64, Sĩ Quan, đặc trách báo chí Bộ Quốc Phòng cho biết như sau :

Một Phi cơ bị rớt

KIẾN HÒA.— Ngày 17-1-64, hồi 15 giờ một phi cơ HU.1B, thuộc khu yểm trợ hành quân tại đây bị V.C bắn rớt tại cây số 16 vùng Đông Nam Thanh Phú (Kiến-hòa) Phi cơ bị cháy rụi — Phi hành đoàn gồm 4 người Hoa-kỳ và 1 V.N bị tử thương.

Xe lửa Diêu Trì Đà Nẵng bị mìn

QUẢNG NGÃI.— Trong ngày 17-1-64 hồi 20 giờ 30, chuyến xe lửa chạy từ Diêu Trì về Đà Nẵng bị mìn V. C. tại cây số 955 cộng 400, thuộc vùng 4 cây số phía Nam Mộ Đức.

xem tiếp 5 trang 4

Hồi 9 giờ sáng ngày 18-1-64, tại bến Bạch Đằng Saigon trên trên thanh niên đã đắng đã dập tàu đi Nông Sơn.

VỤ ÁN « THỜI LUẬN »

« Bức thư gởi cho ông Nghị của tôi » đã nói những gì ?

LỜI NÓI ĐẦU CỦA NGHIÊM-XUÂN-THIỆN (TIẾP THEO)

Dân chả gì mà bắt thép các chức vụ, từ nhân dân nhà, văn gia, vô gia đình ở trong tay mật bổ phái, chẳng có là muốn đi xin việc làm với Chánh phủ phải được một đoàn thể giới thiệu ? (tất nhiên là đoàn thể con đã của chánh quyền),

Dân chả gì mà trong nước không có một hoạt động chính trị nào, ngoài những cuộc biểu tình ủng hộ chánh quyền và các thông cáo của Bộ

xem tiếp 5 trang 4

Tin tòa án

CAO SỬA SỐ K. T. LƯỜNG GẠT GẦN 200.000đ

CHÁNH PHẠM : 30 THÁNG TÙ Ở SÀI-GÒN.— Trên đành Mậu bị sĩ chết Ban mê Thuột đã đúng vô số K.T., cạo vốn để lường gạt được gần 200.000đ. trong trường hợp như sau : Ngày 25-11-64 vợ chồng Mậu là Lê thị Hồa từ Ban mê Thuột xuống xóm mới (Gò-vấp) để gặp người đồng hương là Nguyễn hồng Chí và cho biết chồng chị vừa trúng số độc đắc 1 triệu đồng. Y thị đưa cho Chị Chí coi tấm kinh của Mậu chụp bên thân hai tay cầm

xem tiếp 6 trang 4

ĐỂ ĐẬP TAN ĐẠI MÃ LAI

T. T. SABAH BỊ ĐỘNG ÁM SÁT

KUALA LUMPUR (UPI).— Hôm nay, Thủ tướng Sabah, ông Donald Stephens tuyên bố trong vòng mấy tuần qua đã ngăn nhiều thư bắn đọa ám sát của những người Indonésia.

Một thư có kèm theo hình ông với một lưỡi dao găm đâm vào đầu.

Hôm 17-1, Thủ tướng Stephens

xem tiếp 4 trang 4

BỘ CÔNG - CHÁNH SẼ

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC của báo chí QUANH CÁC VẤN ĐỀ ĐÃ NÊU RA :

✱ Ô. Văn - đình - Vinh cựu Giám đốc Hỏa xa có ăm 300 triệu của H.X. ra đi?

● Ô. Phạm - minh - Dưỡng, Chủ tịch U.B. đặc trách quản lý « lũng đoạn Hỏa xa »?

✱ LỢI ÍCH CÔNG TÁC XÂY CẦU MỸ THUẬN RA SAO ?

Đặc biệt của THÀNH NHÃ

Bộ-Công Chánh vừa giao thông vừa mới họp báo vào ngày 20-1-64 để giải đáp các vấn đề thắc mắc của báo chí về CQCC tại Đô Thành Saigon — Hỏa xa Việt Nam — Chương trình Danhim và điện lực hỏa ở V.N — Cầu Mỹ Thuận v.v... Theo sự tìm hiểu riêng của chúng tôi, ông Tổng trưởng Công chánh và Giao thông sẽ trả lời các điểm như sau :

Ô. Văn-đình-Vinh có ăm của Hỏa xa 300 triệu đồng không ?

Trở lại vấn đề Ô. Văn-đình-Vinh đã ăm của Hỏa Xa 300 triệu đồng ra đi để giao chức vụ lại cho Ô. Dưỡng, đã được bạn chí loan tin theo bản án của công nhân Hỏa Xa Đà - Nẵng gởi lên H.Đ.Q.N.C.M. Nay theo nguồn tin bộ Công chánh cho biết là vấn đề trên đây đã được ủy ban Điều tra kết thúc hồ sơ, sau khi ông Văn

xem tiếp 1 trang 4

TÒA ĐÔ-CHÁNH CHÁNH THỨC THÔNG CÁO

TĂNG GIÁ HÀNG TẾT BỊ TRỪNG PHẠT NẶNG

✱ NÓI THÁCH, TĂNG GIÁ HỚT TÓC, MAY QUẦN ÁO CŨNG BỊ PHẠM LUẬT KINH TẾ.

SAIGON (TH).— Theo thông cáo chính thức số 25-KSKT ngày 17-1-64 của Tòa Đô chánh : Hàng năm, nhân dịp gần tết, lợi dụng tình trạng thiếu thốn hàng hóa, các thương gia và công-ty nghĩ gia thường tự ý tăng giá hàng hóa cần để dùng những tiện ích năm yêu, làm cho giá sinh hoạt thêm phần mắc mỏ, gây ti thần trong các giới tiêu thụ nhất là giới bình dân.

Tăng giá phi pháp là phạm luật kinh tế hiện hành, và hành nghề hớt tóc, may áo quần cũng bị phạm luật kinh tế. Tăng giá hàng tết là phạm luật thương, sau bán với giá bất hợp lẽ, thì khi bị xét phát, nếu thương gia không viện dẫn được lý do nào để tự bào chữa.

Chánh quyền thiết tha kêu gọi thương giới hãy thành thật tiếp tay để lành mạnh hóa thị trường, và để trong một nền sinh hoạt mới, quyền lợi của giới buôn bán cũng như của giới tiêu thụ đều được bảo vệ (TH).

TÔI BỊ BẮT CÓC

(Tiếp theo)

Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Tôi rất lấy làm vui thích, khi thấy tình thân Phật tử lên cao như vậy. Ở khu tôi ở, và ngay trong gia đình tôi, trẻ con người lớn rủ nhau đến chùa Giác Minh cho ăn cơm. Ngày cả những người từ trước tới nay hình như thờ ơ với đạo Phật, chẳng máy khi đi chùa cả thế mà lúc này đã được việc nghe. Nhưng tôi cũng cho là lợi dụng thời, chắc đâu đã thực. Người bạn ngoại quốc nghe nghĩ một lát rồi bảo tôi nên lại chùa Tự Nghiêm xem xét tình hình thế nào đã.

(Xem tiếp trang 2)

GIÓ CUỐN... BỐN PHƯƠNG

NHÂN-SĨ LÊ-PHÙNG-THỜI ! CHỚ CÓ LÀM TÀNG !

Ông Lê-phùng-Thời, đảng-viên Đại-Việt, và ký-giả báo Tự-Quyết, chín năm qua bị bà lá Ngô-đình-Diệm giam cầm, mới được giải phóng và được mời giữ một chân trong Hội-đồng Nhân-sĩ.

Tức nát người, vì không đốt được rồn Ngô-đình-Diệm hôm mùng 2 tháng 11 vừa qua, ông đốn cả nỗi phẫn uất của ông vào chủ bé Trần-trung-Dung, Ngô-triều quận-mã vừa trẻ tuổi vừa đẹp trai, phong-lưu mã-thượng, mà lại cùng đồng chí, đồng chốc « đầu gà » đít-vịt» với ông.

Vừa mới vào hội trường, thấy chả bé có vẻ ngon lành, ông đập bàn vỗ ghế la hét om sòm. Người ta cả tưởng như đứng trước một cảnh chó tới với cầu non : trong tập thơ của Lê-phụng-Tiên :

— Sao mi dám bắt ta.

— Bẩm thưa không.

— Nếu mi không bắt ta thì cột mợ mi, hàng ngũ mi bỏ lũ nhà mi.

Lịch sự mật chút Lê-quân ! Nhân sĩ với nhau mà! Có đâu hàng thịt hàng cá đâu mà nhục mạ, ngăng nhe nhau ! Hãy đặt địa vị mình vào hoàn cảnh người khác — ai tuổi đầu, không vợ không con, mà tự nhiên được vị đương-triều ủng-thông quỳ đăng cổ chủ

Xem tiếp trang 4)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quản Huỳnh Chiếu Đẳng)

TRUNG QUỐC LỊCH ĐẠI DANH NHÂN DẬT SỬ

Truyện LÝ THƯỜNG ẤN

KIM-OANH *dịch*

3.— Lý Thường Ấn xuất thân ở dòng Ngưu Tăng Nhu, mà lại làm việc trong mạc phủ Vương Mậu Nguyên, thực là một điều không ai có thể ngờ được, cũng không ngờ hơn nữa, là Lý Thường Ấn lại yêu người con gái của Vương. Hai người thường gặp nhau trong những buổi uyên tiệc, rồi đem lòng lưu luyến say mê.

Sau đó, ông nhớ Hàn Uy Chi lâm mộ, cưới con gái họ Vương làm vợ.

Ông đã bị một phen thất vọng vì tình, nên sau khi kết hôn, vợ chồng cực kỳ thân ái, hạnh phúc êm đềm. Có con gái họ Vương là một người yêu đuối lắ lượt. Trước khi cưới, Lý Thường Ấn đã cùng nàng xây dựng ái tình, cước xong ông lên rất nhiều thơ ca tặng nàng, so sánh nàng với các tuyệt thân tiên.

Trong khoá phòng, khi thì hai người đàm đạo với nhau, khi thì nâng gấy đàn, chẳng ca hát. Họ thực hoàn toàn không biết gì về những nỗi cay chua, đau khổ của đời người.

Tuy nhiên, trong khi vợ chồng Lý Thường Ấn say vui duyên mới, thì tiên trường chính trị phong trào đấu tranh nổi nổi, đã có ảnh hưởng đến Lý Thường Ấn. Họ trách Lý là kẻ vong ân bội nghĩa, lệnh Hồ Sở tuy đã chết, nhưng con cháu hãy còn, và chẳng bộ đối với Lý rất tốt, vậy mà Lý lại quay sang kẻ địch.

Đối với Lý Thường Ấn, có thể đó chỉ là vấn đề ái tình, cũng người ta không kể gì đến chuyện khác, nhưng những lời phê bình của thiên hạ, cùng lâm chỗ ông khó chịu. Kết cục, chẳng những dòng Ngưu Tăng Nhu giận ông, thậm chí đến những người thuộc đảng họ Lý cũng không ưa ông nữa. Vì nông đã thay đổi đường lối chính trị, nên không ai đem tin nhiệm ông nữa.

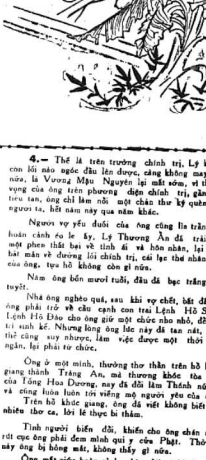

4.— Thế là trên trường chính trị, Lý không còn lối nào ngóc đầu lên được, cũng không may hơn nữa, là Vương Mậu Nguyên lại mất sớm, vì thế bỗng vụng của ông trên phương diện chính trị, gặp như tiếu tan, ông chỉ lâm nỗi một chán thư kỷ quân cho người ta, hết năm này qua năm khác.

Người vợ yêu dưỡi của ông cũng lìa trần gửi hoàn cảnh ở lạ kỳ. Lý Thường Ấn đã trải qua một phen thất bại về tình ái và hôn nhân, lại thêm bại mãn về đường lối chính trị, cái lẹc thế nhân sinh của ông, tựa hồ không còn gì nữa.

Năm ông bốn mươi tuổi, đầu đã bạc trắng như tuyết.

Nhà ông nghèo quá, sau khi vợ chết, bất đắc dĩ ông phải trở về cầu cạnh con trai Lệnh Hồ Sở là Lệnh Hồ Đào cho ông giữ một chức nhỏ nhỏ, để duy trì sinh kế. Nhưng lòng ông lúc nào cũng thấy bồn chồn thế cũng suy nhược, lâm việc được một thời gian ngắn, lại phải từ chức.

Ông ở một mình, thường thơ thẩn trên hồ khóc giang thành Trấn Ân, mà thường khóc tha đạo của Tống Hoa Dương, nay đã đổi làm Thành nữ rồi, và cũng luôn luôn tới viếng mộ người yêu của ông.

Trên hồ khóc giang, ông đã viết không biết bao nhiêu thơ ca, lời lẽ thực bi thảm.

Tình người biến đổi, khiến cho ông chán nản, rồi cực lòng phải đem mình quí y cửa Phật. Thời kỳ này ông bị hỏng mắt, không thấy gì nữa.

Ông mất giữa hoàn cảnh nghèo đói và bi thương, khi chết chỉ có một vị hòa thượng làm bạn. Cả vui thế của tuổi thanh xuân, chỉ của lưu lại trong kỷ niệm, nhưng bỗng đau đớn cho tới lúc chết.

SONG VĂN

Trích dịch trong Kim Nhật Thế giới

Sang mùa

tôi nghe người đến u hoài
chiều say vai nhỏ tóc dài ru ta
giọng thâm tiếng ấm mùa thu
buồn em mắt vội thân thờ kẻ đi

✱

đêm sâu giấc ngủ thâm thì
dư âm ngoài xuống mình ở
trong hồn
sôn sang tay gối lịm hồn
nỗi đơn cô cửi gió luồn vi vu

✱

tôi nghe thời tiết âu u
lòng đêm đạm mình cười
ngân ngơ một kẻ một người
mộng mơ

mưa rừng cây lá cành trơ
mình đi thoàn thoát kẻ chờ thâu
canh
chim không dọng tiếng gua mình
gió không buồn thêm mây xanh nữa với

✱

tôi nghe thu khoác lên người
với cây thu mộc rồi rơi tương lai
nhẹ em phận nhỏ tay vói
tôi say mê đó trao đời cho em.

SAO BĂNG

Kỹ nghệ đĩ điếm

VẤN ĐỀ MÃI DÂM TRONG LỊCH SỬ LOÀI NGƯỜI

Biên khảo của THANH CÁC

(Tiếp theo)

Theo một số các giả thì chính hoàng đế Ai cập là người đầu tiên trong thời kỳ này và do dân tộc Do Thái truyền nhiễm đi khắp nơi từ một thế kỷ cuối trước Thiên Chúa giáng sinh.

2) Người Hy Lạp

Nói đến vấn đề mãi dâm ở Hy Lạp, chẳng ta sẽ lấy làm ngạc nhiên vì sự tạo lập nên một nhà mãi dâm công cộng ở thành Athenes bởi Solon, một nhà lập pháp tài giỏi và thông ngôn.

Tại sao vậy ? Chẳng ta cần biết rằng người Hy Lạp có lẽ còn hơn mọi dân tộc khác, ưa thân thành hóa đồng tác sinh thực. Sự thờ phượng thần Vệ nữ, được thành nhập tự Á châu đã chống trở thành phổn thịnh. Kèm theo với sự thờ phượng thần Vệ nữ, còn có biết bao nhiêu nữ thần gọi tình, của các dân tộc khác cũng được người Hy Lạp tôn tôn vùng. Sự thờ phượng Nam thần cũng bắt đầu từ khi có sự xâm chiếm của người Pélasges.

Đồ là thần Hermès tượng trưng cho tất cả sức mạnh của thiên nhiên dưới hình thức một dâu đầu đội đặt trên cây cột vuông quanh có những dương vật, tượng trư như thần Cisa của Bà la môn (!). Một thần khác được coi như Hoa Đỉ của người Hy Lạp, theo Aristophane thì thần đó chữa được những bệnh phong tình. Con những thần khác, thần Priape được đem từ Ai cập sang, thần Phallus được đem từ Assyrie sang.

Muốn tế lễ thần hình, người ta đem những nàng trinh nữ để cho thần Phallus, để nhờn bóng đó, hoặc cho người truyền giáo, đại diện cho thần, phá trinh những nàng này, được coi như là lễ vật mà dân phải cống hiến cho nam thần.

Cũng cần phải nói rằng sự thờng dâm linh thiêng này có thể đã được tất cả mọi dân tộc trái qua, chứ không riêng một dân tộc nào. Vì đâu vết của sự thông dâm linh thiêng ở Việt nam chống tỏ sin mọn mười đưn ra một phần đầu chứng.

Năm 1953 chúng tôi có địp qua trường Đại học Y khoa của Việt cộng hồi bấy giờ đóng ở Chiêm Hóa (Tuyên Quang) và chúng tôi có địp mạ là được dự một buổi nói chuyện của số học gia Phan Khắc với sinh viên và giáo sư ở đó. Hôm đó cụ Phan nói về vấn đề ngôn ngữ học. Trong câu chuyện của cụ, tôi còn nhớ cụ đặt vấn đề «nên nướng» hay «nở nướng», một chữ mà vàn giới hay nhầm lẫn.

Cụ Phan cho rằng không phải chỉ dân tộc Chiêm thành mới thờ phượng sinh thực khí (cơ quan sinh dục) là các thần Lingam và Vinahu (hiểu ra thấy rất hiểu biết đã bày ở Bảo tàng viện Sàigòn) mà cả dân tộc Việt-nam nữa. Theo lời cụ Phan thì cụ có nghe nói ở một làng (tôi quên tên) thuộc tỉnh Phú Thọ hay Hà đông gì đó (không thể cho biết có phải là các làng gốc Chiêm, là bình của VN,hoặc là làng của Chế Bồ A Bà la người kế vị của Chế Mân bị vua Anh Tôn bắt rồi gạm lòng hay không ! — Lời tác giả). Tại làng này có tục vuốt sinh thực khí, vì nhu cầu của khoa học ngôn ngữ nên cụ có đến nơi quan sát. Vào đầu Xuân, trai gái ăn mặc theo lễ nghi, 18 người con trai vạc sinh thực khí Nam và 18 người con gái vạc sinh thực khí Nữ đều bằng gỗ, cuối rước đi miên rất tục tiu và gọi tình rất trơ trẽn...

Ở đây nói tôi xin phép nói đến ngoặc đơn nhan đặp nay nói nhẹ và vấn đề ngôn ngữ học chứ có đâu có đến đó.

Sinh thực khí Nam tại làng đó được gọi là cái Nò.

Sinh thực khí Nữ tại làng đó được gọi là cái Nướng cho nên người Việt Nam ta thường được nói câu ca dao trào phúng là :

• Ba mươi sáu cái nò nướng,
• Mọi cái gối đầu giường là bao mươi hay •

Nếu không dự kiến cuộc nói chuyện tôi làm sao hiểu được tại sao lại là ba mươi sáu, và nò, nướng là cái gì.

Cụ Phan còn dẫn chứng chữ Nò là một danh từ chỉ cảnh thực khi Nam.

cái nò điểm : Người sáng chế đầu tiên ra cái điểu hút có nước phải là cái điểu cay. Ở giữa cái nay có chỗ nhét thuốc, để châm lửa gọi là cái nò ; mà chữ nò theo người xưa là sinh thực khí Nam, tại sao lại gọi như vậy, vì đặt đúng cái điểu lên, chỗ nhét thuốc tượng hình một người và sinh thực khí của y. Cái hãy nó : tượng trư như trên, cái mà nay gọi là cái nò (arbalète) thì người thủy chỉ là tên của bộ phận lâm bật giây, cây cung thì không có bộ phận ấy, còn cái nò có bộ phận ấy từ tên của phần từ mà được dùng để gọi cái toàn thể, cho nên để phân biệt, người ta phải gọi chính nó bằng một tên kép : cái lây nò, còn toàn thể được gọi là cái nò.

Vì dân không sự dùng phần từ để gọi tên toàn thể ta có thể kể ra nhiều vì dụ sau đây :

— Năng Kiều bay Nương Kiều : chỗ nướng như ta đã biết cái sinh thực khí Nữ, chữ Năng là tiếng gọi chệch đi, từ một chữ chỉ sinh thực khí mà ta đã đùng để chỉ người đàn bà.

— Thằng Cu được gọi như vậy vì nó có con cu (sinh thực khí Nam).

— Con hàm : được gọi như vậy vì nó có con cu (sinh thực khí Nam).

Tóm lại cuối phần ngôn ngữ học nay, để dung cho đúng ta khái dung Nò Nướng cho không phải Nàn Nương con chữ Nàn Nò lại là vấn đề khác.

Trở lại vấn đề thông dâm linh thiêng ở Việt - Nam, theo những tư liệu những câu chuyện đưng' trình nữ lâm vật ở thân (Hà Bà) cùng là những dấu vết của thờng dâm linh thiêng mà vì sự tiến hóa của dục đức, các nhà luận lý Không Mạnh nên các nhà truyền giáo hoá ông Tiên chỉ không dám đưt điểm cho thần linh để phá tan những các nàng con gái sự mê thần.

Trở lại việc thiết lập nên mãi dâm công cộng của người Hy Lạp ở thành Atènes. Cũng vì ảnh hưởng của những vị điệu dâm loạn trong các cuộc tế lễ nên chính đã phong bại tục ở Hy Lạp ngày một phát triển : ngoại tình, đa thê, được hành đi tràn phân thiên nhiên... cũng vì ngăn ngừa thảm hoạ mà Solon mới lập pháp, bảo hành những đồ vật tế tài nhằm ngăn cản khi đến từ hình những dân bà ngoại tình cùng như những kẻ tiếp tay, đồng thời lập nên những nhà điểm công cộng. Nơi đây, chính là chỗ sẽ hơi công cộng.

Sau này chúng ta sẽ thấy rằng trong lịch sử của nạn mãi dâm, mỗi lần chính quyền quyết định thành toàn bằng một phương pháp gay gắt nhất thì rồi cuối cùng phải bó tay và phải đồng đến phép phương hòa, hợp tác với nó.

(Còn tiếp)

LIỄU TRAI CHÍ DỊ

(TIẾP THEO TRANG 3)

những bộ tương tham dâm kéo cả ấy, đầu đêm nem suống ngói rành, cũng chẳng nên nữa làm gì !

NƯỚC ĐÀI QUÍ

Lý mồ... ngũ ngày, thấy một người dân bà từ trong vách bước ra, dân bằng như cái gối, tóc buông che mặt, tới đầu giường mà lấy tay vén tóc ra hai bên, lộ bộ mặt đen bụ tuyệt sầu ta.

Lý sợ quá, toan chạy. Mụ thoát nhảy lên giường, ôm ghì lấy đầu, áp bằng miệng vào lấy hơi đưn nước đầu quạu, lanh buốt như băng đa, trước vào đến bung. Lý mười đau ra nhưng nghẹt thở, nuốt xuống lấy mùa hồi đặc quên chật lấy hong. Vừa kịp thở thì đại nhớt lại mom sau đầy mông, sắc lên phải mùi, cứ thế hồi lâu tác thở đến không chịu nổi.

Chợt bên ngoài có tiếng bước chân, mụ mới buông ra đi mất.

Từ đó bụng Lý trướng lên, hơn thở, bỏ ăn luôn mấy ngày. Có người mách nhỏ Giang Sơn là thang (1) để tống đi, bèn nón ra như lòng trắng trứng, bệnh mới hết.

(1) Sâm là tức là chất cả sâm giấp giấp với chất cường lá, ta gọi gọi là lá sâm, uống vào thì sinh ra nóng mửa.

HOÁC SINH.

Hoác sinh người huyện Văn Dang, Nghiêm-sinh quen tính chơi thả với nhau, thường hay rủ nhau chăm chỉ chẳng thiếu cau gì, cảo lo rằng thế cũng chưa thú vị.

Có mụ lăng giềng vơi Hoác tung đó đã cho vợ Nghiêm, một bói mách rồi vợ Hoác rằng vợ Nghiêm có bao cực thứ thiếu ở chỗ kín.

Vợ Hoác kể lại cho chồng. Hoác bèn lập mưu với đàn bà.

Một hôm đương ngồi chơi, biết Nghiêm sắp tới, Hoác vờ thảm thì nói vợ rằng :

— Vợ nó đi lại tao mà !

Mọi người ra bộ không tin. Hoác bèn thêu đặt câu chuyện đến có đến đưbi bàn bạc, và con thêm rằng :

— Chúng mày coi không nọ hỉ ? Tao thấy hình rành hai cục thịt ngay bên chỗ kín của nó là gì ?

Nghiêm đương lúc ngồi của vô nghe tưởng tận rồi, không vào. Đặc tức quay về nhà khảo đã vợ. Vợ không nhận, lại càng đánh đó. Vợ không chịu nổi bèn thắt cổ chết.

Hoác khi ấy hối hận quá, nhưng cũng không dám cho Nghiêm biết là câu chuyện do mình bịa đặt ra.

Vợ Nghiêm chết, hồn quỉ đem vô khóc lóc cả nhà chẳng yên. Khóc bao lâu Nghiêm lâm đường ta chết, hồn qui thôi không về khóc lóc nữa. Đến lượt vợ Hoác mộng thấy người đàn bà xoè tóc tóc gáo lên rằng :

— Ta chết thảm khổ như vậy, vợ chồng mày cùng xướng vui vẻ đó ư ?

Vợ Hoác tỉnh dậy ăn lăn, vái ngày sau chết tốt.

Hoác cũng mộng thấy người đàn bà tóc xõa xuống mắng nhiếc sang la, giơ tay tát một cái vào mặng. Cơ minh tỉnh dậy thấy chết mép đau đau, sờ vào sưng ù lên, sau ba ngày nổi lên hai cục thịt, thành cố tật. Hoác đâm cuồn nói to vì bề mồ mông mạnh là đau không chịu được.

DỊ SỬ THỊ BẢN RẰNG :

Chết rồi mà còn hành người ta được, là vì cái linh khí ly bị oan ức vậy.

Tật ở chỗ kín nay đem gân vào mồm mép, tuy vậy vẫn quí thần mà gần như trò bẻ cột vậy.

Trong lớp có bà Vương cung bàn học mà mồ... quen thói chọt nhau nhau.

Vô Mồ một bữa về thăm nhà. Vương biết rằng con lúc của nàng hay lông xe, bèn nhặt sẵn trong lúc sạm, tính lúc nàng lên lưng lừa đưn. Lừa lồng lên, nàng ngã. Lúc ấy chỉ có một đưn nhỏ theo hầu, không thể dìu nàng lên lưng lừa được. Vương bèn xuống xuýt đm ghì lấy. Nàng cũng không chịu đứng ra sa. Vương thấy vậy cảng đắc ý, bảo đưn nhỏ xua lừa đi, nhân đó bèn tư thông nàng lại trút... cả ra.

Mỗ bay chuyện thực quá, bèn đi làng Vương.

Một lúc sau, Vương từ khe của sổ ngó thấy Mồ một tay cầm dao, một tay điệu vợ đi tới, bỏ dạng hoàng đó lắm. Vương hãi quá, vượt tường trốn. Mồ đuổi theo, hai bà đàm không kịp, đành quay về.

Vương ra sức chạy đến cảng tàn cả phổi, thành cái tật khi không lên nữa không thôi.

SỰ CỰ CHÚA TRƯỜNG THANH

Sư cụ chùa Trường Thanh là Mã... đạo hành cao lắm, người tám mươi mươi. Một hôm sư cụ đương ngồi vá áo thì cảm thấy thiếu cau gì, cảo lo rằng thế cũng chưa thú vị.

Có mụ lăng giềng vơi Hoác tung đó đã cho vợ Nghiêm, một bói mách rồi vợ Hoác rằng vợ Nghiêm có bao cực thứ thiếu ở chỗ kín.

Vợ Hoác kể lại cho chồng. Hoác bèn lập mưu với đàn bà.

Một hôm đương ngồi chơi, biết Nghiêm sắp tới, Hoác vờ thảm thì nói vợ rằng :

— Vợ nó đi lại tao mà !

Mọi người ra bộ không tin. Hoác bèn thêu đặt câu chuyện đến có đến đưbi bàn bạc, và con thêm rằng :

— Chúng mày coi không nọ hỉ ? Tao thấy hình rành hai cục thịt ngay bên chỗ kín của nó là gì ?

Nghiêm đương lúc ngồi của vô nghe tưởng tận rồi, không vào. Đặc tức quay về nhà khảo đã vợ. Vợ không nhận, lại càng đánh đó. Vợ không chịu nổi bèn thắt cổ chết.

Hoác khi ấy hối hận quá, nhưng cũng không dám cho Nghiêm biết là câu chuyện do mình bịa đặt ra.

Vợ Nghiêm chết, hồn quỉ đem vô khóc lóc làm

QUỐC CỘNG HUYẾT LỆ SỬ

LỢI DỤNG KI ÂU HIỆU CHỐNG NHẬT

Tác giả TRỪNG HÌNH

(Tiếp theo)

« phân trực » : Tây phương, chẳng những Nga đã gia nhập khối Quốc-tế liên-minh, mà còn kỳ kết điều-ước thân hữu với Pháp, — là nước mà Nga vẫn coi là « Đế quốc chủ nghĩa » ; còn ở Đông-phương, cũng bất đầu tỏ thái-độ cứng rắn đối phó với Nhật ở Mãn-châu và Ngoại-mông. Sự-kiện phát sinh ra ở Nặc-mân-hãn (Ngoại Mông) vào khoảng tháng ba 1935. đủ thuyết-minh cho chính-sách của Tô-Liên đối với Trung, Nhật tới đây đã chuyển hướng triệt để. Ở khu vực Nặc-mân-hãn vụ đụng lớn cuộc xung-đột có tính-cách địa phương giữa Liên sô với Nhật, — và kéo dài tới một năm Mối giao hảo giữa Nhật và Tô-liên từ đó chấm dứt, — và Staline, vì lợi riêng cho Tô-liên — bắt đầu mới thả lỏng và cố-động cho Trung-hoa, chống Nhật !

« THỐNG NHẤT CHIẾN TUYẾN » THEO VẬN HẠN TÔ LIÊN MÀ SINH

Từ nửa năm về sau (1935), Mạc-tư-khoa mới tung ra cái luận đề chống Nhật, — luận điệu ấy mới lúc mới nhiều hơn. Nhưng lúc đó, — quan đội « *chạy cỏ cờ* » của Trung cộng đóng ở vùng Xuyên-khang (phía tây Tứ xuyên thuộc Tây-tạng) tuyệt-phủ cỏ dây, lo đối chưa xong, — thì cớn hơi sức đâu hưởng ứng lời hiệu-triệu chống Nhật của Mạc-tư-khoa nữa ? Vì thế, thắng tâm mâm ấy, Cộng sản Quốc-tế lại một phen cố hành. Đại-hội lần thứ bảy ở Mạc-tư-khoa, trong kỳ đại-hội này, họ mới chính-thức tuyên-bố sự thay-đổi rất lớn trong chính-sách vận động của cộng-sản chủ-nghĩa, — hô-hào tất-cả đảng-viên cộng-sản trong thế-giới, phải cùng đảng-cảm-quyền dựng lên một « Chiến Tuyến Thống-Nhất » để chống đối với trục « Đức-Ý-Nhật ». Vì vậy mà cái tên gọi là « Thống-nhất chiến-tuyến », từ ngày ấy được khai-sinh ra ở Mạc-tư khoa, mà mục đích thiêng liêng chân chính của nó lại là để « Bảo Vệ Cho Cái Tổ-Quốc Của Xã-Hội Chủ Nghĩa », — tức là bảo-vệ Tô-liên vậy.

BIÊN DIÊN-AN THÀNH TRUNG-HOA TỔ DUY ÁI QUỐC.

Đại hội lần này kết-thúc có sự thay đổi người trong ban Chấp hành Ủy-viên-hội Cộng-sản quốc-tế. Đó là cơ cấu tối cao của Cộng-sản Quốc-tế, từ xưa chưa hề có người Trung-hoa nào được dự vào. Vậy mà, lần này bầu ra, — Mao-Trạch-Đông, Châu-ân-Lai, Trương Quốc-Đào, Vương-Minh (tức Trần-Thiệu-Vũ) được trúng tuyển. Vương-Minh đồng thời được cử giữ chức thư ký cho Ủy-viên kiêm thư ký của Chủ-tịch đoàn Cộng-sản Quốc-tế, và ngầu nhiên đã trở nên một đại diện lớn rất hiển-khách của Trung-cộng đứng bên Staline. Trong bốn người trên, — trừ Trương-quốc-Đào ra thì Mao, Châu, Vương, ba người này đều đảm-nhiệm tới tám năm trong hàng Chấp-hành Ủy-viên-hội của Cộng-sản Quốc-tế, — cho tới 1945 vì có sự giải tán Cộng-sản Quốc-tế mới thôi.

Đoàn trưởng Trung-cộng tham gia kỳ đại-hội này là Vương-Minh (đoàn viên là Tăn Bang-Hiện, Trương văn-Thiên, — Vương-giả-Tường). đã sớm linh-hội được phần tinh-túy trong chính-sách mới của Staline. Trong lời phát ngôn của ông ta, đại để nói rằng : « Trung-quốc Cộng-sản-đảng sẽ liên hợp hết thảy mọi lực lượng trong nước lại, tổ chức thành « Dân Tộc Thống Nhất Chiến Tuyến », — chống đối lại Nhật bản để « Sc chủ-nghĩa » Đông thời Vương-Minh cũng giảng rõ ra rằng :

« So với bất cứ quốc-gia nào trên thế giới, thì việc xây dựng Chiến Tuyến Thống Nhứt ở Trung-hoa càng khó khăn, dau khổ hơn : ở các quốc gia khác, thì *thống nhứt chiến-tuyến* có ý nghĩa là sự kết-hợp giữa giữa sản đảng với các phe khác đối dịch nhau về chính-trị, — còn ở Trung quốc thì lại có ý nghĩa là buộc cộng-sản đảng phải kết hợp với « *phe phản đông cố hai bản tay trắng đầm máu nhân-dân* » Nhưng, câu nói ấy mà Mao-trạch-Đông tuy không tới hội họp, nhưng vẫn được mất xanh của Staline chú ý nên đã trúng tuyển vào ban chấp hành.

(Còn nữa)

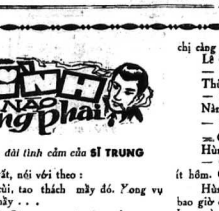

Số 4 *Truyện dài tình cảm của* **SĨ TRUNG**

Hùng cất tiếng cười ngắt, nói với theo :

— Ê ! Thằng Nghĩa ơi, tao thách mầy đó. Vong vụ nầy tao chơi xô lăng với mầy . . .

Nghĩa đã đi khỏi. Lê Cộng quay trở vào, nhìn mặt trách Hùng :

— Anh Hùng kỳ quá ! Chuyện bể bối thế này mà anh gây gổ làm chi hỏng biết nữa.

Hùng ngồi bật ngửa xuống ghế dựa, rung đùi nói :

— Anh đừng thăng Nghĩa ấy có ngày hăng nầy loạn lên cho xem. Đã thử quan liêu, phong kiến. Thứ người của nó mà xâm nhập vào cơ quan công quyền thì nước nhà mau . . . độc lắm. Có ngày tôi cũng bị nó mà. Anh tin tôi đi . . .

Lê Cộng nhìn Hùng lắc đầu thất vọng. Chàng đến trước mặt Thủy hỏi :

— Bây giờ chị định thế nào ?

Thủy đáp giọng buồn thảm :

— Tôi còn biết định thế nào nữa ! Bây giờ ốc tôi rối loạn tôi không biết phải làm gì nữa.

— Chị có muốn theo tôi ra Phan Thiết không

Hùng xen vào :

— Theo tôi thì chị Thủy nên ra đó để nhìn coi người thứ ba sống sót kia có phải là anh Long không ? Ở trong nầy chị càng nóng ruột thêm.

Lê Cộng bồi Thủy :

— Chị có bằng lòng theo tôi ra ngoài đó không ?

Thủy hỏi lại :

— Biết người thứ ba kia có phải là anh Long không ? Nàng cúi xuống khóc rấm rứt. Lê Cộng nói khẽ :

— Tôi có tin đó là anh Long. Chị nên nuôi niềm tin ấy.

— Chưng không phải là anh. Long thì tôi sẽ ra sao

Hùng lắi cầu chuyện sang một hướng khác :

— Chị Thủy cứ ra ngoài ấy đi. Tôi coi nhà giùm chị ít hôm. Chị nên yên lòng lo cho anh Long.

Hùng cố gieo một niềm tin nhỏ trong lòng Thủy. Lúc nào vô bao giờ chàng cũng gây một ấn tượng trong đầu Thủy là Long còn sống. Long thoát được nạn và người thứ ba vô danh kia là Long đã thay hình đổi dạng sau những ngày lênh đênh trên mặt đại dương. Hùng dư biết rằng hiện giờ lòng Thủy trống rỗng không còn một điểm tựa. Một sức đẩy rất nhẹ có thể làm Thủy tế xuống vực sâu.

Thủy ngước lên nhìn Hùng ánh mắt dịu hiền :

— Anh Hùng ! Bây giờ tôi không còn tâm trí lo nghĩ việc gì nữa hết. Tôi xin làm theo lời anh và anh Lê Cộng chỉ bảo. Vâng, tôi sẽ theo anh Lê Cộng ra Phan Thiết. Chuyện nhà tôi xin anh lo liệu.

Lê Cộng góp vào :

— Phải đó ! Anh Hùng biết rành việc nhà của anh và chị. Vậy nhờ anh Hùng thay mặt chị sắn sóc it hôm. Chị Thủy có gì thì dặn thêm anh Hùng đi. Mình lên đường gấp ngay bây giờ kẻo đêm nơi tối quá không kịp lo công việc.

— Hai anh cho tôi ghé về nhà cất đặt công việc cho con Hai để nó lo cho hàng Tân và con Ngọc rồi sẽ lên đường được không ?

Hùng khoác tay nói :

— Thôi, chị để lũ lo cho hai cháu được rồi. Chúng nó lớn hết rồi còn khó khăn gì nữa đâu mà chị lo. Chị và anh Lê Cộng nên lên đường ngay bây giờ đi.

Thủy vừa mở bớp vừa hỏi Hùng :

— Anh có tiền đó không ? Tôi đưa anh một ít để lo cơm nước bánh hàng cho tụi nó. Anh làm ơn giúp tôi một lần nầy nghen anh Hùng.

Hùng khẽ lắc đầu đáp :

— Thôi, không cần đâu chị. Tôi tuy không là tay tư bản cự phú nhưng lúc nào cũng có đầu túi vài trăm bạc phòng khi thất nghiệp. Chị khỏi phải lo. Đủ tiêu dùng trong mấy ngày chị vắng mặt mà.

Lê Cộng mỉm cười nhìn Hùng nói :

— Anh Hùng thì lúc nào cũng nói mốc thiên hạ. Y như là anh bị mắc chứng bệnh « bắt man thường trực » vậy nè. Thôi đi cụ ! Đường lên bộ quân từ Tàu rồi bộ, có chuyện gì xảy ra bắt trắc ở nhà, cụ ngồi ma khóc. Nè, anh lấy thêm vài trăm đây dằn thêm túi.

Lê Cộng mở bớp lấy đưa cho Hùng mấy tờ giấy một trăm. Hùng vênh mặt cười nhạt nói :

— Còn anh thì lúc nào cũng tỏ ra khinh người. Bệnh tự kiêu của anh trầm trọng và bắt trị như bịnh dái dường vậy. Anh nên lo cho chị Thủy và anh Long đi. Xin anh đừng lo tới tôi. Bọn tụi tôi đã mở đường bí « kẹt » đã có chục đứa khác chung nhau lo. Mượn qua mượn lại nhau xài không có « xanh xít dít đui » gì hết và cùng không có khẩu trừ vàn lương thăng rắc rắc đâu. Anh đừng lo.

Thủy đang buồn chết cõi lòng mà cũng không thể nín cười trước câu nói khôi hài, châm biếm của Hùng. Lê Cộng gượng cười chư trong lòng chàng bất bình lắm. Chàng đành tan ngay sự ngượng ngịu của mình mà bằng lách giục Thủy :

(CÒN NỮA)

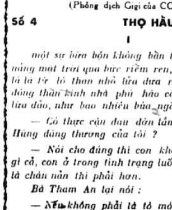

(Phỏng dịch Gigi của COLETTE)

Số 4 **THỌ HÀU**

I

một sự bừa bộn không bằng thừa, một tia nắng mặt trời qua bức rèm rên, một hơi lim ta lo tro lo thơn nhỏ lửa đưa ra, đã khích đông thần linh nhà phù hào có đưa và bị lưu đáo, như bao nhiêu bữa ngài...

— Có thực cận đau đớn lắm không, cận Hùng đáng thương của tôi ?

— Nói cho đúng thì con không đau đớn gì cả, con ở trong tình trạng lưỡng... (1) hay là chân nằn thì phải hơn.

Bà Tham An lại nói :

— Nếu không phải là tả mỏ, thì cận có thể cho tôi biết truyện đó đã xảy ra như thế nào không ? Tôi đã đọc kỹ các bản, nhưng có thể tin được không ?

Phi Hùng vuốt đôi râu mèo uốn vểnh lên, lấy ngón tay cái lên mái tóc dầy hửi ngan.

— Ở cũng trong tư như mọi lần.

Thị đã đợi quả hôm sinh nhật và rồi thị chuẩn. Đã thề lại cần vụng về đến đi chút lần vào số Vũng Tàu nhỏ sin... Chẳng phải bao phép gì cũng khám phá ra được rằng chỉ có hai buồng ở cái quán trà, một thì Liên ở, còn một thì là Hoành Sơn, một giáo sư giỏi bắt ở Bài phát Thanh.

— Có phải con người đã nhìy với Tuyết ở Bình Thuận ngày ấy đó ? Bà bà bảy giờ có biết giờ gia đình. Vì lại đúng sau hôm sinh nhật của mình. Thế thì sẽ sáng quá... Thật là không có gì bất lịch sự hơn nữa. Bà Tham An ngồn tay ít dơ lên dầu thia trong chén. Khi bà nhìn xuống, mi mắt của bà không che kín con ngươi quá lồi, trông bà, bà thật là giống hệt Georges Sand.

Phi Hùng nói :

Con đã cho nó một chuỗi hạt. Mà thật là một một chuỗi đích đắng. Bà mười bảy hạt ngọc. Hạt ở giữa to bằng ngón tay cái.

Chẳng chia ngón tay cái trắng nuôi và giữ gìn cẩn thận ra. Bà Tham An lộ vẻ thân phục vì cái hòn ngọc ở giữa.

— Cậu đã sử sự theo đúng với người biết sống cận phải lắm, cậu Hùng ạ.

— Vâng cái phải của một người đông vai mọc sừng.

Bà Tham An làm như bộ không nghe thấy :

— Ở địa vị cận tôi sẽ làm cho nó phải tức. Tôi sẽ lấy một người dân bà thuộc phái thượng lưu xã hội.

Hùng vừa lư đũng ăn những « hồi đoái viên » vừa nói :

— Phương thuốc của cụ hay lắm, xin cảm ơn cụ.

Bà Tham An đáo nhân mạnh :

— Thực vậy, tôi thường nghe người ta bảo rằng đôi khi lại (gặp cảnh) tệ hơn thế nữa. Là đầu con ngựa chật lấy con ngựa mà. Phi Hùng ngồi yên, bà không tiện nói nữa. Một tiếng dương cầm nghẹn ngào vang qua trần nhà. Không nói gì, khách đưa chén nước hoa đã cạn để bà Tham An rót đầy vào.

— Trong nhà bình yên cả a ? Cô Bích Huệ có tin gì không a ?

— Bà Chi tôi, cũng biết đấy, bao giờ cũng vậy. Rất trầm mặc, rất thâm thúy. Bà ấy bảo bà ấy thích sống trong một quả khác hoàng hoàng, hơn là trong một biện tài sân sa. Hình ảnh của Duy Tân này, chàng Kim trong đa tình nầy, thủ tướng Ai Cập nầy, những ông hoàng Ấn độ nầy, cứ tiếng lập sầu tâm mật. Như lời bà ấy nói, bà ấy rất tốt với Bê Nhung. Thông, bà ấy thấy nó hơi chân tiến mặt chất và bà ấy bắt nó học. Như tuồn lễ vườn qua bà ấy giảng nó cách đu trộm hàm nầu kiểu Mỹ.

— Ý làm gì a ?

— Bà Bích Huệ cho cái đó có ích quá lắm.

Bà ấy nói:có ba sự chưởng ngại trong việc dạy-dỗ là Tâm hàm nầu kiểu Mỹ, Trường ăn hụp và những màng tây. Bà ấy nói sự thiên thanh nhã trong khi ăn đã giảy mất bất hòa cho bao gia đình.

Mọ mặng Hùng nói :

— Có đúng... có đúng...

— Ủi chà ! Bà Bích Huệ có bao giờ ngu đến đâu. Bê Nhung, con đó nó tham ăn lắm cơ ! Nó lấy làm vừa ý lắm, Cũng thế cái đầu nó cũng hoạt động như hai hàm răng ! Nhưng nó thực chỉ như là đứa trẻ mới mười tuổi. Thế đó cô đã định tối đẹp gì cho ngày hôi thu hoạch tối không ? Cận vẫn tính làm chúng tôi lo mất mặt lắm nữa chứ !

Hùng lau bầu :

Thưa không. Nâm nay con lại sự truyền đau đau của con, sẽ bỏ việc mua hoa hồng đỏ, để dành được mối số tiền.

Bà Tham An chắp hai tay lại.

— Ở cận Hùng, cận không tâm thế ! Không có cận đâm trước sẽ có vẻ như một đám lang.

Hùng ấu sầu trả lời.

— Người ta muốn cho nó cô vẻ gì thì cho.

— Cậu đã là cớ thêu vào tay bọn nhà ăng Đôn ở. Đừng để cô truyện đó, cậu a.

— Truyện đó sẽ có, Ông Đôn có phương tiện mà.

(CÒN NỮA)

(1) Eu... đây có thể là anbanas : lưỡng cuông

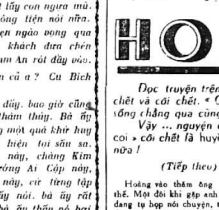

HOÁC NỮ

Đọc truyện trên, y nhiên « một thiên thuyết pháp về sự chết và cái chết. « Chết. quả không có gì là u minh với sự vô cùng của cùng một lý,

Vậy ... nguyên cho khắp thiên hạ trẻ già, không còn ai coi » cái chết là huyền bí u minh và không còn sợ « cái chết là huyền bí u minh và không còn sợ » cái chết là nữa !

(Tiếp theo) *KIM Y DIỀU dịch*

Hoàng vào thăm ông nhạc cùng thế. Một đôi khi gặp anh em nhà vợ đang bị bọn nhà chuyên, thầy Hoàng đến lập tức im ngay. Hoàng trong bụng nghĩ ngoài buồn bực, không biết nói với ai được. A-Mỹ nhòm biết tình hình bèn hỏi :

— Chàng với các chú ấy là anh em cuật thật, sao mấy tháng nay tôi thấy đối đãi với nhau cứ đường đường như khách lạ thế nào ?

— Vì tôi ở ngoài luôn mười năm bây giờ, mới về, nên còn bỡ ngỡ.

A-Mỹ lại hỏi tí nữa gia thế bố mẹ chồng và quê quán của các chị em đâu. Hoàng quên quá, không giấu được nữa, đành phải thú thực năng khẽ nói rằng :

— Nhà tôi đều nghèo, cũng không đến nỗi phải lên màng bảo vệ lắm. Hễ gì mà các chị em đâu chẳng khinh sẽ thường thêm đến sau đến !

Hoàng luồng cuồng không biết nói sao, bèn quì xuống nâng nỉ xin năng đừng giận, rồi nâng muốn thế nào cũng xin chịu. Nâng lau nước mắt kêu đáy, đoạn hỏi chàng bây giờ định xử lấm sao, chàng đáp :

— Tôi thì cốn đâm tính toán gì lắm, chỉ còn mối cách chuẩn vẽ quê một mình là hơn hết.

A-Mỹ nói :

— Đã lấy chồng rồi lại bỏ vô, tính thực không nổi. A tuy lấy tuổi thương là theo không, tôi tuy lấy sau, đem ra cho cười. Chi bằng đành ăng đợi ít ngày, thử hỏi xem ý kiến a cái mưu ấy, tôi định đặt thấp cho đụ vị nào, thì hãi ấy bảo sao đó.

Chỗ mấy tháng sau cùng không bấy Hoắc nữ về,

Một hôm nghe ngoài nhà có khách cả tiếng ăn uống cười nói ồn ào. Hoàng lấy làm lạ thầm, thấy hai người khách mặc áy phục ngồi ở phía trên, một người đến khán đa bảo, oai nghiêm như mới ông tướng nào vậy, một người ngồi đầu tiếc vẻ phía đông, đội cái mũ da dầu bỉ, miệng hà ngậm vào trên, mũi tai vẫn còn đã cả.

Vì đều nhà, bỏ tiền ra gây dựng cán nghiệp, rồi ra mới mà giầu có. Được ít lâu : A-Mỹ nhớ cha mẹ, muốn cùng Hoàng về thăm, nhưng lại sợ gặp Hoắc nữ, sinh chuyện vì cả vợ lẽ lôi thôi, nên vẫn chưa quyết định.

Không bao lâu Trương ông hỏi thăm đến nơi, thấy nhà cửa sang trọng cũng yên tâm, bèn bảo con gái rằng

— Con đi rồi, cha bên sang nhà họ Hoắc hỏi thăm. đến nơi thì thấy cửa khóa trái, chủ nhà cũng không biết là đọn đi đâu, đến nửa năm cũng không thấy tin tức gì cả. Mỹ mấy ngày nào cũng khóc, trông là mấy bị kẻ được bắt đi rồi, không biết bay giờ lưu lạc tận đâu đâu. Nay mấy năm được bình yên ca chứ?

Hoàng bèn thuật hết đầu đuôi cho ông nghe, ai cũng ngờ nhà họ Hoắc là thân.

Sau A-Mỹ sinh được một đứa con trai, đặt en là Thiên Tứ. Khi Thiên Tứ lên 10 tuổi, mẹ sai sang Trần Giang thăm ông bà ngoại, qua đến hai Dương châu, vào nhà trọ nghỉ. Nhân lúc bọn người Phú bỏ đi chơi cả, có người con gái lạ mặt bước vào, dâu Thiên Tứ sang thăm khác bỗ rèm cửa xuống, bế đứa bé đặt ngồi lên đầu gối, rồi cười hỏi tên nó là gì ? Đứa trẻ xưng tên, có gã hỏi tại sao lại đặt tên như thế, đáp là không biết. Có gã nói :

— Vì bắt chu con đó đưa trẻ, rất không biết

Hỏi năng tết tóc cho đứa trẻ, rồi bông hoa trên mái tóc mình cài cho nó. Lại lấy năng cởi tay mình một chiếc xuyến vàng và lấy trong tay áo ra một nén vàng trao cho Tiên Tứ mà bảo rằng :

— Đem về mua sách mà học. Đừng trễ nải ! Có là ai ?

Có gái đáp :

— Con không biết là con cô nhà người mẹ nào ? Về nói với cha kẻ Chín Đại Hoàng Điền hãy cho con qua, nên giúp cho hắn, kẻo tội. Đừng quên nhé !

Người lão học trở về, thấy mất trẻ, chủ, tìm đến cận phòng bên ngoài, hỏi người nói, ghé mắt ra xem, trông ra lá cửa cổ. Lão đứng quan sát về dáng bàng mặt người hỏi. Hoắc Nữ đầy đưa con xuống giường, hoàng hốt biến mất. Lão nghe hỏi thăm chủ trọ, tính không ai biết cả.

Mỹ hôm sau ở Trần giang về Tiên Tứ thuật chuyện cho Hoàng lại đưa các vật Hoắc nữ tặng cho cha xem. Hoàng ngậm ngùi than thở mãi.

Sau hai tháng tin Chu, chỉ chết đã được be ngày, cón để đã chưa chôn.

Hoàng bèn bỏ nhà ra chôn cất cho tổ tế.

DỊ SỰ THỊ BẢN RẰNG :

— Người con gái nầy là nhân chăng ? Ba lần thay chồng, còn chính thuyên sao đang ?

« Nhưng với kẻ biến lận thì lâm chu mất cái tính keo bẩn, với kẻ dâm tà thì lâm cho phải đưa đầu chịu đến. Vậy thôi có gì nay đau phải là kẻ vô tâm ?

Tuy nhiên, đã phá quấy họ, thì hà tất con phải hoàn hoàn ?) Vậy

(Xem tiếp trang 2)

Số 4 *HỒI I*

MỐI LỤC MỐI KINH DỊ QUÁI ĐẢN

— Linh nhi ! Con phải nói cho thật. Con đã tờ mỏ vào là Đoạt hồn Kỳ ở Bạch lang đã rồi, có không ?

Thầy sư phó nói giận, Khả Linh ấy ấng thưa :

— Con thấy là cô lo mất, rất đẹp nên cô nhỏ lên đem về đây một lá.

Thanh Dương mặt tái hẳn ai, nghiến vào hàm răng, giơ tay phải lên... chợt nhớ bật ngày thư đáng thương của học trò, ông vội nén giận, thở dài một tiếng, vẻ tay lên hàn, làm cho lý bài nhẩy mũa, lần lộn xuống đất. Lăng ngắt mặt chất. Thanh Dương nói :

— Lần đầu tiên ta cho con đi theo các đề thêm phân tích luyện với đời. Con đã không nghe lời ta dặn, đến nỗi gây ra tai vạ tày trời này ! Con lấy lá cỏ Đoạt hồn của người ta, — bằng kế rằng rồi đây hai thầy trò khá mà thoát nạn.— luôn cả Phương lão sư bỗ đầy cũng vô tính mà bị khiến liên vào.— Thế thì ta biết sao bây giờ.

Thao liên bên mình thầy học đã mười năm rồi,— Sư Khả-Linh chưa từng bị thầy giận mắng lần nào. Nay bỗng thấy thế, chàng chỉ biết đứng ngẩy người ra chịu tội và rưng rưng nước mắt.

Bách Xuyên nghĩ rằng việc lớn ra rồi thì giận để mà tích chi. Nghĩ vậy, lại thấy Khả Linh bộ điệu ngẩy thự, đáng thương quá. bèn vội chàng lại bảo, vẻ vui ẻ hỏi :

— Không việc gì phải khác ! chẳng hãy đưa lá cỏ ấy cho Bách coi.

Khả Linh tay trong tái đó ra một lá cỏ nhỏ. Bách Xuyên lật qua lật lại xem, ngẫm nghĩ một phút rồi nói :

— Không hề chi ! Chẳng mượn bát mực nơi chả quan, đem đây cho bác.

Khả Linh quay trở ra đi khỏi, Bách Xuyên mỉm cười nói với Thanh Dương.

— Hiền đệ gần mảng nó làm gì ? Trẻ nó thơ ngây. thực ra nó chẳng có lỗi gì cả. Hiền đệ bảo rằng cho nó đi theo cốt để thêm phân tích luyện. Tài đấy. cố việc ta xảy đến với nó, hoặc với ta, chính là dịp để nó học hỏi kinh nghiệm ở ta và ở sự việc chỗ sao ? Nay trước mặt sự kiện đã xảy đến, hai chúng ta đã đầy kinh nghiệm giang hồ, vậy mà cón cuống quít cả lên, không đủ bình tỉnh để tàn cách đối phó, thế thì trách chi đứa trẻ thơ vào mấy đầu, khi thấy mặt lá cỏ vừa lạ, vừa đẹp như thế nầy, mà chẳng cuống quít, sờ vào, cầm lấy, đem về. Vả chăng ta với hiền đệ đều trên dưới năm mươi cả rồi, nhu chẳng may bị phơi xương ở nơi hiểm viễn nầy, thì cũng chẳng tức gì nữa. Bất quá, Đoạt hồn kỳ đã có uy chấn thiên hạ đi nữa, đã là ở trong hàng Cân khôn Ngũ tuyệt chẳng nữa, thì với công phu tinh luyện cũ anh em ta trong mấy chục năm rồi, chẳng là kẻm cói đến nỗi không có một chút đề tàn cách đối phó, thế thì chẳng đáng hổ thẹn lắm ư ? Ngày nay ta đã gần mảng thì đâu phải là đạo dạy người. Còn ta với hiền đệ là cái chỉ thân, sống chết có nhau, thì hiền đệ bắt các phiền ngại cho mặt. Ta vừa nghĩ ra một kế, nếu kế đó không xong, thì đêm nay đã biết là xương sẽ tan, lá thịt sẽ nát, cũng quyết hãy chơi nhau một chuyện với cái nhân vật thần kỳ mà uy danh vang chấn động thiên hạ kia. Đã có sự gì ?

Dứt lời, tay cầm chiếc Đoạt hồn kỳ bằm tách một cái gẫy đôi cái cán ra rồi lại sẽ cờ ra để làm đầu mành.

Thanh Dương không hiểu vì cớ ra để làm gì, toan hỏi thì vừa lúc, đã Khả Linh đem bút mực về. Bách Xuyên ung đung, cười hỏi Khả Linh :

— Chúa cả ấy không ! Ở phái đo việc gì mà sợ. chúa khác lắm. Vậy hãy đến bắt mực nay. Đem ra ra ngoài kia.

Thanh Dương càng hồ ngờ, — chẳng hiểu ông bạn giở định giở trò gì,— bèn cũng theo ra coi.

Bây giờ trời đã gần khuya,— thì trên nóc lại nhà, nhà cửa chưa thơ,— hướng chi quán trọ ở tàn đầu phía đông nên lúc nầy ở đây lặng lẽ như tờ, người làm trong quán cũng đến ngủ yên cả rồi.

Ba người ra nơi đầu tường, trải chả cờ vẻ lá cỏ. Đoạt hồn thì đứng cả lại. Cầm hai mành cờ ở rất rách lắc nây giơ lên, Bách Xuyên vận dụng nội lực, sẽ phát tay một cái. Chỉ thấy như cái bóng mờ thoáng vụt đi, lanh hơn mũi tên. Mọi người, nhìn theo, thấy mới mành cờ đều cổ một nửa cái cán phẳng vào kẽ tường. Đã biết là hai mành cầm chéo nhau một cách rất đều đặn. ngay ngắn. Kế đó, Bách Xuyên cầm bút, đặm mực, vẻ một cái phất trần lớn ngay phía trên chỗ hai mành lá gió vừa gần vào. Phất trần do Bách Xuyên vẽ, so với những phất trần thường đúng cổ chưi hơr khác : cán nó rất ngắn, cón nằm lăng dưới thì lại quá dài. Vẽ xong, ba người quay về phòng ngủ. Thanh Dương hỏi :

— Phương nhân hạnh ấy ! Cái mưu kế « rồng nằt hổ » của anh, chẳng biết có công-hiệu không ?

Bách Xuyên lắc đầu trong chốt :

— Chẳng qua là cái lối ta đem ngưu chết giả làm ngựa sống mà thôi, nào biết có công hiệu gì ? Ta nghĩ rằng, đây gần biên giới miền tây, cách A-nhi Kim-sơn là chỗ Thiên-ti đạo trường không xa lắm, vậy mà Đoạt hồn kỳ đến ngang nhiên giữa người ở Bạch lang đó. Nếu Thiên ti đạo trường cận sống mà tác nây ông cả ra tay can thiệp vào những việc như việc nầy, tưởng tất cả thế được lắm. Nghĩ nay nếu vừa rồi ta vẽ cái « phất trần đại đuôi » lên trong lá biên hiệu của ông ta, để làm nghi binh. Chẳng kể là thực có hiệu dụng hay không, nhưng đã sao lắc Đoạt hồn kỳ tới đây ra tay, nên trông thấy đã thì là nhất cũng phải ngẩn ngơ, hay e đã đắt chăt. Chỉ cần một giây phút ngẩn ngơ là cũng có lợi cho bọn ta rồi.

Thanh Dương tức nay đã cai thường hai chữ sinh tử rồi, thấy Bách Xuyên nói vậy, cũng bết cười nói cho vui :

— Ấy cũng thế Đoạt hồn kỳ đã lăng lẩy khắp nơi tới năm xưa rồi. Sau hai lần đoạt hồn kỳ với những hành động ấy, thì cũng thế lại cũng chẳng khiếp hãi người. Vậy mà Phương huynh cũng Khả Linh, đều với là Đoạt hồn kỳ của hắn, một người dám nhổ lên đem đi, một người dám vẽ ra để làm cái, thế thì cón nhẩy vẫn ăn qua được đêm nay, thì rồi đây câu chuyện « Đoạt hồn kỳ bị bịp » nên đem quan « sẽ thành mất giai thoại tức cười trong số lầm vậy.!

Bây giờ đêm đã khuya, Bạ người vừa soạn khí giới, ăn khi nên sẵng rồi cùng ngồi lặng yên, điều hòa thần khí theo lối tinh tọa để đợi. .

Gần đến canh năm rồi. mà không thấy gì cả Bách Xuyên và Thanh Dương đều biết chắc rằng xưa nay Đoạt hồn kỳ đã có lệ là giết người trong khoảng từ canh ba đến canh năm, không bao giờ ra tay sớm quá hoặc trễ quá. Chẳng ngờ nay rằng, canh năm hầu hết. khó tin được rằng « cái phất trần đại đuôi » là đầu hiệu của « Tây đạo » kia. lại lính hiệu đến thì ! Cón một khác nữa, cón nữa khác nữa . . . tâm tính của hai vị hiệp khách tác nây mấy giây phút là một khắn trương thêm, cón giấc uy hiệp của sự chết chóc mỗi lúc mãi nặng nề, thần bí hơn, bởi đối phương quá xức thần kỳ, tới lúc nào chẳng ai biết, ai lúc, nào cũng chẳng ai hay, xưa nay đã chẳng xuất qui một lần thế,— Cón nên đêm nay, đã hai người đã định thêm quyết ý rằng, tới lúc cần thì liều mặt trận vòng thác, kỳ thực thì ý định ấy không đã đáng thì thế được.

(còn nữa)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quản Huỳnh Chiếu Đẳng)

tiếp theo 5 trang 1

viên Hòa giải đã đề nghị tăng lương đồng đều 6%. Đại diện công nhân từ chối liền, không thể bàn luận nữa và xin coi như chưa gặp bất đắc thành.

Ủy viên hòa giải đã hứa chuyển lên hồ sơ cho Hội đồng Trọng tài. Theo luật lệ hiện hành, các cuộc đình công chỉ được coi là hợp pháp sau khi đã qua thủ tục hòa giải và trọng tài.

Công nhân đã không theo luật lệ và vẫn không xuống lên cuộc đình công, mặc dù trong bức thư gửi Bộ Lao Động ngày 10 tháng giêng năm 1964, Đại diện công nhân đã viết ngay:

«Một lần nữa, chúng tôi đại diện 1.800 công nhân Vinatexco — Vinatelinco tố thái độ luồn luồn thành thực và thiếu thơ luật lệ. »

Hồ sơ tranh chấp hôm nay đã được chuyển ra Hội đồng Trọng tài, nhưng ông Trưởng ty Lao Động Gia Định đã nhiều lần lên xuống giữa công nhân hay : Bộ Lao Động và ông lãnh trung gian tiếp tục hòa giải và mời đại diện Ban Giám đốc tới ủy nhiệm công nhân nhưng ông nhân không chỉ đòi chỉ nhân lên tay xuống giữ quyết mà thôi.

Cần nói thêm, vì đại diện công nhân quá hấp tập, như vậy nên Văn phòng Liên Hiệp Nghiệp Đoàn Đô Thành trong thư ngày 17 tháng giêng năm 1964 gửi cho Nghiệp đoàn Thợ dệt Sàigòn — Gia Định và Liên đoàn được gửi tới Bộ Lao Động, có nói đã hợp bất đắc thường và cơ đại diện công nhân đang đình công « như không cần thông nhận trách nhiệm lãnh đạo của Liên Hiệp Nghiệp Đoàn trong những cuộc tranh chấp của nghiệp đoàn thợ dệt xưởng Vinatexco. »

Ngoài ra, Bộ Lao Động còn nhận được rất nhiều thư của Ban Chấp Đốc 2 Hàng phản đối về việc công nhân đã không tranh chấp theo đúng luật lệ, con chấp nhận vào gửi mời ủy ký sự chuyển viên không cho ở ».

Tòa tỉnh Gia Định, cũng như Trưởng ty Lao Động Gia Định đã nhiều lần khuyên công nhân không nên làm như vậy nhưng không kết quả.

Một lần nữa Bộ Lao Động khuyên khuyên đại diện Ban Giám Đốc và công nhân nên liên lạc với Ủy ban hòa giải để mở lại cuộc hòa giải cho sự phân tranh xem được chấm dứt.

Xô sát đầm máu

SAI-GON — (TQ). Vụ tranh chấp đình công của trên 2.000 công nhân Vinatexco và Vinatelinco càng ngày càng các tiến và càng thêm.

Sáng ngày 17-1-64, Cảnh sát Gia-Định được một tin là toàn thể công nhân Vinatexco và Vinatelinco sẽ tuyệt thực để phản đối viên nhân nhà chức trách đã đến nơi đặt ống hơi lên gọi tình thần hiểu biết của anh em đình công, để chống bạo động và gây sự mất an ninh trong hàng.

Chánh quyền phải ra tay

Nhưng thấy anh em công nhân tình thần càng ngày càng lên cao và lòi kêu gọi của chánh quyền không có kết quả, nên ngày 18 tháng giêng vừa đã thì rồi đây sẽ có bạo động và những việc đáng tiếc khác xảy ra, do đó khoảng 17 giờ rưỡi nhà chức trách đã đứng ra cứu hòa và quan đội đến giải tán yêu cầu anh chị em bình tĩnh nhưng công nhân quyết không nghe và giữ thì cả các cô không cho anh em quân nhân vào. Vì quyền lợi chung và an ninh của địa phương nên anh em quân đội phải leo rào phá cửa anh em cứu hòa đang nước xét vào đám đông để giải tán tay vậy anh em công nhân cũng không chịu giải tán lấi đúng đã để chống cự lại nhà chức trách. Thấy không thể đùng tình trạng em đụng nữa, nên vào lúc 2 giờ rưỡi hanem quân đội và số cảnh hòa đung lượn phép mình.

Hàng trăm công nhân ngất xỉu

Cuộc đàn áp diễn ra rõng rã ngất 5 tiếng đồng hồ, Hàng trăm người bị ngất xỉu được trở đi bệnh viện trong đó có 28 công nhân phản đông đã nhẹ cần phải đẩy đi để cấc cuộc và mang thương tích. Riêng 1 nữ công nhân tên Phạm thị Tư 20 tuổi đã bị cán gãy giò bệnh tình đang lo ngại hơn cả.

Hàng trăm triệu bị thiệt hại

Trong lúc xô xát, có những kẻ chủ trương phá hoại đã xúi dục công nhân vào đập phá máy móc mọi vật dụng trong hàng, hầu hết hàng ngăn máy đệt đều bị hư hại. Sự thiệt hại vật chất phòng định đến hàng trăm triệu bạc.

Cũng trong cuộc xô xát này người đã nhà chức trách bắt giữ được những kẻ chủ trương phá hoại cuộc đình công đầu tiên hành.

Cho đến 5 giờ 20 phút thì tình trạng hàng mới trở lại yên tĩnh. Nhà chức trách đã để quân đội trấn giữ trong hàng để bảo đảm an ninh.

Cũng trong giờ nhất xảy Công nhân đã kéo nhau đi bộ đập đầu tu hàng về Chołon.

Công nhân tựu tại T.L.Đ.L.C.V.N

Chưng tôi vừa được tin, vào ngày 18-1-64, Toàn thể công nhân hai hàng Vinatexco và Vinatelinco đã tựu tập tại T.L.Đ.L.C.V.N để thảo luận về hoạch định chương trình sắp tới. Chúng tôi đang theo rõi mọi biến chuyển này.

(T.Q)

THỜI-LUẬN

TRANH ĐẤU CHO TỰ-DO DÂN-CHỦ NHÂN QUYỀN

tiếp theo 1 trang 1

đình Vinh giao nhiệm vụ xử lý thi công Vụ Giám đốc Hoà Vinh cho người thay thế. Hồ sơ bỗng bàn điều tra đã đến Bộ Công chánh biết là ông Vinh không bao giờ có ăn của Hòa xa 300 đồng, mà là vụ tiêu bao vì tranh.

Ô. Phạm minh Dưỡng có lủng đoạn Hòa xa không ?

Câu hỏi trên đây được đặt ra, vì đã cán cứ theo bản kiến nghị của anh em công nhân Hòa xa Đà Nẵng đã gửi đến H.P.Q.H.C.M. Nhưng thay thế ông Phạm minh Dưỡng cho ông ông Dưỡng lên làm Giám đốc Xa Vụ Đà Nẵng. Nhưng theo sự điều tra chính quyền thì số vụ đã có việc tiêu đây là vô cùng nhiều. Đã bắt nhân ông Dưỡng vô giữ hơn 28 năm 1962 đã bị giải biến phải cực trở và đài đó của nhân viên Hòa Xa tại địa phương nói trên. Do ký do trên đây mà ông Dưỡng bị nhiều biến bắt nhân, chứ thật ra ông Phạm Minh Dưỡng không bao giờ làm lũng đoạn hòa xa.

Chúng nào xây cất cầu Mỹ Thuận để tiết kiệm cho hành khách 1 năm 50 triệu

Về chương trình dự án xây cất cầu Mỹ Thuận để thay thế các phà hiện tại thì Bộ Công chánh đã tính ra một số phí lên 550 triệu đồng thay vì 1 năm 50 triệu đồng cho hành khách phải qua phà hiện tại.

Sang nay chính quyền Ngô Đình Diệm đã hứa cấc nước Đông Minh Tây phương và chánh phủ Tây Đức sẽ giúp cho xây dựng cầu Mỹ Thuận và mang thương tích. Riêng 1 nữ công nhân tên Phạm thị Tư 20 tuổi đã bị cán gãy giò bệnh tình đang lo ngại hơn cả.

Hàng trăm triệu bị thiệt hại

Trong lúc xô xát, có những kẻ chủ trương phá hoại đã xúi dục công nhân vào đập phá máy móc mọi vật dụng trong hàng, hầu hết hàng ngăn máy đệt đều bị hư hại. Sự thiệt hại vật chất phòng định đến hàng trăm triệu bạc.

Cũng trong cuộc xô xát này người đã nhà chức trách bắt giữ được những kẻ chủ trương phá hoại cuộc đình công đầu tiên hành.

Cho đến 5 giờ 20 phút thì tình trạng hàng mới trở lại yên tĩnh. Nhà chức trách đã để quân đội trấn giữ trong hàng để bảo đảm an ninh.

Cũng trong giờ nhất xảy Công nhân đã kéo nhau đi bộ đập đầu tu hàng về Chołon.

Công nhân tựu tại T.L.Đ.L.C.V.N

Chưng tôi vừa được tin, vào ngày 18-1-64, Toàn thể công nhân hai hàng Vinatexco và Vinatelinco đã tựu tập tại T.L.Đ.L.C.V.N để thảo luận về hoạch định chương trình sắp tới. Chúng tôi đang theo rõi mọi biến chuyển này.

(T.Q)

ĐÔNG ĐỨC LẠI DỰA ĐỀ NGHỊ VỚI TÂY ĐỨC

THƯƠNG THUYẾT MỞ CỬA *bức tường Bá-Linh*

- **PHÁP QUYẾT ĐỊNH THỬ NHIỀU BOM NGUYÊN TỬ VÀ KHÍNH KHÍ Ở T. B. D.**
- ĐOÀN VỆ BINH TỎA THÀNH VATICAN CÓ THỂ GIẢI TÁN.

BÁ LINH (UPI).— Hôm thứ tư, chánh phủ Đông Đức đưa ra đề nghị mới về việc mở cửa bức tường Bá Linh để cho những người Tây Bá Linh có thể sang Đông Bá Linh.

Các đề nghị này được gửi đến một đại diện của thị trưởng Tây Bá Linh Willy Brandt trong một cuộc gặp gỡ ở Đông bá Linh hôm thứ tân.

Chi tiết về đề nghị này chưa được tiết lộ. Phát ngôn viên cho biết đề nghị đang được xem xét.

Trước đây, thị trưởng Brandt đã hứa cấc nước Đông Minh Tây phương và chánh phủ Tây Đức sẽ giúp cho dây dù để các cuộc vận động mở cửa bức tường Bá linh và Cộng sản đã đồng lại vào ngày 5-1, tạo thời gian 18 ngày cho phép những người Tây Bá Linh sang viếng thân nhân ở Đông Bá Linh.

Đoàn vệ binh Thụy Sĩ có thể giải tán

VATICAN (UPI).— Đoàn vệ binh Thụy Sĩ danh tiếng lừng danh tại Vatican (Garde-Suisses) có thể sẽ bị giải tán.

Lý do : Tòa thánh Vatican định áp dụng một lối sinh hoạt khác hẳn, vì lý do tài chánh cũng có, và vì lý do giản dị hóa nếp sống tại Tòa Thánh để làm gương khiêm tốn.

Người ta biết đoàn vệ binh Thụy sĩ này đã thành lập từ từ năm 1506 và được nổi tiếng về một truyền thống cao đẹp.

Đoàn thể quý trọng cao vệ Đức Giáo Hoàng dường như cũng sẽ được giải tán.

Pháp định thử nhiều bom nguyên tử và một bom khinh khí

PAPEETE (AFP).— Hôm qua, ông Jean Paul Palewski, quốc vụ khanh và ông Pierre Messmer, bộ trưởng quốc lực đã mở cuộc họp báo tại đây trước ngày trở về Ba Lê.

(Xem trang 3 Tiểu Thuyết) Em BÉ NHUNG

tiếp theo 6 trang 1

Giáo Việt Nam bị đàn áp, để giúp đỡ những gia đình Phật tử bị nạn. Số tiền là 40.000 baht, tính ra chừng 200.000 đồng V.N, nhằm mục đích ủng hộ cuộc tranh đấu của Phật Giáo V.N, nhưng từ trước cho đến nay Tổng Nội Phật Giáo Thái Lan đã không thể nào hiểu lẽ đã gửi sang V.N. được.

Hai vị Trưng Tướng khi nhận lãnh đề chuyển giao lại cho các vị lãnh đạo Phật giáo Việt nam, đã cảm ơn những nhà lãnh đạo Phật Giáo Thái và ngỏ tình thân vị thu của họ.

tiếp theo 5 trang 1

vẻ xô kích thiết (cao xúc) ngang ngực. Người bằng Chi tin nên cho thì Hồng mười nhiều lần trên 100.000 vào ngày sau, chính Trần Danh Mậu xuống Sài gòn và hỏi mượn người bên cạnh Nguyễn Hồng Chi là Bùi đang Trương 85.000đ nữa, hứa sẽ trả sau khi lành tiền. Nhưng cho lên quá mà không thấy Trần Danh Mậu trả tiền. Trương và Chi lên Bến mà Thuật, nên ly trong nhà vẻ toàn ty tử Trần Danh Mậu lại trốn xuống Saigon, mang 5 tấm bưu phiếu nên tấm 200 gửi lên Bến mà thuật cho tên ý rồi cạo vira thành 200.000đ. đề khoe với bạn thân và là đã cùng đi đó.

Bị phát giác, Trần danh Mậu và Lê thị Hồng bị dự thẩm Saigon công tố viên xét xử.

Cả hai đều nhận tội đã khai như vừa nói trên.

Đáng quan, kẻ nói vụ lên Tòa Thượng thẩm Đô thành.

Trần danh Mậu bị phạt 30 tháng tù ở và Lê thị Hồng 1 năm tù ở và hai bên phải bồi thường 200.000đ cho bên nguyên cáo.

tiếp theo 4 trang 1

bay về Sabah sau khi thảo luận với Thủ Tướng Rahman về tình hình ở Bornéo. Xu ý ở giúp tình Indonesia.

Ông tuyên bố với báo chí : Tôi không quan tâm đến các thắc ký. Người ta tuyên đạo tôi và chánh phủ của tôi. Vài thứ hàm đọa đập tan Đại Mã Lai và những ai ủng hộ Đại Mã Lai.»

Cơ quan chuyên môn các nhận các thư nhy đều do người Indonesia viết, theo cách viết và cách đóng dấu từ của ba cơ thể do những người Indonesia làm ra, trên lãnh thổ Sabah hoặc từ Indonesia gửi qua.

ĂN Ở ĐẦU NGỌN VÀ RẺ !!!
HIỆU PHỞ
NGHI - XUÂN
61 Cao Thắng - Saigon
Phở ấp chảo Rôn, mềm xốp cùng nhiều món ăn đặc biệt.

Phụng hoàn bất thư :
«MỪNG THỜI LUẬN»
tục bản của tác giả
VÔ OANH (16-1-64)
Nguyên văn :

Thời Luận ngày nay gặp bạn xưa,
Tâm lòng hứa quốc tự bao giờ.
Vì dân vì nước tình chung thủy,
Chờ thế chờ thời dạ ước mơ.
Chính sách bao tàn đã kết cược,
Nhân dân cởi mở lúc nên thơ.
Ước sao thống nhất tình huynh đệ,
Trời giọng ầu ca Tổng thống bỏ.

VÔ OANH

Phụng hoạ :

Thời Luận tái hồi chẳng khác xưa,
Tâm lòng cương quyết giống tuổi.
Vì dân tranh đấu không hề nản,
Chờ thế quật cường vẫn ước mơ.
Chính sách mập mờ không ủng hộ,
Nhân dân sáng suốt, hả cần thơ.
Ước ao quét sạch bao nhơ bẩn,
Trời giọng hò khoan : Đã thấu bờ
Nở xi MỘNG ĐÀO

Vì sao có âm mưu **TRUNG LẬP HÓA MIỀN NAM**

Trước hết ta hãy duyệt lại tình hình tăng quốc tại Đông Dương và tỷ do vì sao Pháp đã nói lá muốn gây lại ảnh hưởng tại vùng này.

Bán đảo Đông Dương, trong đó có Việt Nam, hồi trước đệ nhị thế chiến là một ngoàn cung cấp rất nhiều sản phẩm cho Pháp và cũng là một thị trường tiêu thụ một phần lớn hàng hóa Pháp.

Nhờ đó, và các thuộc địa khác ở Phi châu như Algérie, Maroc v.v.. phá nhu kinh tế của Pháp đã rất thịnh vượng. Pháp khi đó, đã được coi là một cường quốc hạng nhất ngang hàng với Anh Mỹ.

Sau khi cáng các nước Đông minh đánh được quân Đức ra khỏi đất nước, Pháp lại lâm vào cuộc chiến tranh « bẩn thỉu » với Việt Nam mà Việt cộng để lợi dụng danh nghĩa những chiến, đánh quyền lãnh đạo trong cuộc chống Đế quốc Pháp-chiến tranh này đã kết thúc vào năm 1954, sau cuộc thất bại nặng nề của Pháp tại Điện Biên Phủ với kết quả chưa cay là 92.000 người đã bị hy sinh.

Nước Việt Nam bị phân làm hai và miền Nam dưới quyền lãnh đạo của Tổng thống Ngô Đình Diệm, một nhân vật lớc đầu đã được toàn dân miền Nam ủng hộ, nhưng về sau, chính sách đã tỏ ra quá ư bạo tàn. Sau hết, bội đồng quân nhân cách mạng với Trung Tướng Dương-văn-Minh làm chủ tịch đã thế theo lòng dân mà lật đổ chế độ Ngô Đình Diệm, mà lập nên một chánh phủ lâm thời.

Toàn dân miền Nam rất hân hoan vui mừng và đoàn kết sau lưng chính quyền cách mạng.

(Còn tiếp)

tiếp theo 2 trang 1

Trung Tướng Tổng Trưởng Quốc Phòng xác nhận lập trường chống Trung lập

SAI GON (VTX).— Tại phủ Trưởng Đoàn3 Mương (Vựng Cây) hồi 14 giờ30 chiều hôm qua Trung Tướng Trần Văn Đôn, Tổng Trưởng quốc phòng đã tuyên bố rằng bất kỳ giải pháp Trung Lập nào cho Việt Nam Cộng hòa trong tình thế hiện tại đều là con đường thác chân và nạn nhân đã gạo trọn mảnh đất này cho Cộng sản.

Trung Tướng Tổng Trưởng Quốc phòng tuyên bố như trên khi trả lời các hỏi kỹ giả nhật báo Thái Lan « Sam Seri ».

CÂU HỎI : Lâm sao quý vị có thể đề nghị giải pháp trung lập hóa miền Nam Việt Nam do Pháp đề nghị và 2.000 anh niên Sàigòn đã phản đối, quý vị có nghĩ rằng giải pháp đề thích hợp với Việt Nam trong tình thế hiện tại không ?

TRẢ LỜI : Bắc cố lôi kéo gọi nào nhằm trung lập hóa Việt-Nam Cộng Hòa mà không có một hành động tương tự đối với miền Bắc là một điều rõ ràng nhằm đánh lừa dân miền Nam và đưa dần dần miền Nam vào tay Cộng sản.

Trung Tướng Tổng Trưởng Quốc phòng tuyên bố như trên khi trả lời các báo kỹ giả nhật báo Thái Lan « Sam Seri ».

CÂU HỎI : Tại sao Việt-cộng tăng gia các cuộc tấn kích sau cuộc Cách-Mạng ?

TRẢ LỜI : Đó chỉ là một dương lối hoạt động để hiểu của bắc cư một đối thủ nào trong bất kỳ một cuộc gạo-tranh nào, rằng bất cứ lúc đó thì tình trạng hay chưa hiểu độn.

Và đó chính là điều Việt cộng thực sự áp dụng trong những tuần lễ đầu tiên của cuộc cách mạng 1-11-63. Những đến tháng 12 và hai tuần đầu tháng 1-64, có thể nói không có những cuộc đụng chạm lớn trên khắp chiến trường tại Việt Nam Tự do, chỉ có những hoạt động ở ta của tăng đơn vị nhỏ của cả hai bên.

Điều cần nói thêm là quân lực chưa tỏ đã đoạt được một số chiến thắng đối với Việt cộng, như chiến thắng ở Chương Thiện ngày 23-12, tại đây, trọn một Đại Đội yểm trợ của Việt cộng hoàn toàn bị tiêu diệt, và chúng tôi đạt được chúng 4 đại bên phòng ở. Chiến thắng Định Tường ngày 23-12, Chiến thắng Cà Công ngày 7-1, hai nơi đó, một số Việt cộng đang kể bị tiêu diệt và gần 10 tấn vũ khí đạn được thế tại Trung Cộng ở những bên chưa vô thế vô dịch bị thu.

CÂU HỎI : Tại Việt Nam, người Pháp giáo còn có các tôn giáo khác. Quý vị có được sự ủng hộ của những người đó và của khối đó ?

TRẢ LỜI : Tất cả những người theo những đạo khác ở Việt Nam đều đã hòa nhau đạo lý lên kêu gọi và ủng hộ Hội Đồng Quân nhân Cách mạng trong nỗ lực đánh tan mau chóng Cộng sản và xây dựng chế độ thực sự tự do dân chủ.

Điều cần lưu ý là tại Việt Nam Cộng Hòa, có lối chừng 80 phần trăm dân chúng theo Phật giáo, kể cả giáo phái Hòa-Hảo, 10 phần trăm theo đạo Thiên Chúa giáo, và số còn lại là theo Tin Lành, Cao Đài, Ấn-giáo, Hồi-Hồi, và những người Thượng theo đạo bái thần. Hội-đồng Quân-nhân Cách-mạng và Chính phủ Lâm thời cương quyết duy trì tự do tín ngưỡng và đều xử vơi tất cả các tôn giáo một cách bình đẳng tuyệt đối.

CÂU HỎI : Lâm sao quý vị có thể đề nghị giải pháp trung lập và cùng tồn tại với Việt cộng tại Bắc Việt quan Lào để vào miền Nam Việt Nam ?

TRẢ LỜI : Chúng tôi đã nghiên cứu và đề nghị lược đồ hòa bình thực tượng vùng 2 năm nay. Chúng tôi đoạn chắc với quý vị rằng chiến lược và chiến thuật đó sẽ được áp dụng ngay, nhưng mà trong một thời gian gần đây.

Con đến đã làm sao để cắt đứt nguồn tiếp tế do cộng đã ở trong quân nghĩa của chúng tôi, nhưng chúng tôi không thể nào phát giác vị trí do bí mật quốc phòng.

CÂU HỎI : Ý nghĩa của cuộc tấn kích Đồn Chơn Thành của Quân lực Việt Nam Cộng hòa như thế nào ?

TRẢ LỜI : Cuộc cải tổ mới đây của Bộ Tư lệnh Việt Nam Cộng hòa nhằm vào việc kiện toàn hệ thống Quốc phòng xuyên qua một cuộc tái tổ chức toàn diện và thiết lập 1 hệ thống chỉ huy thích nghi với chiến cuộc không ngoài mục đích để tận dụng tối đa toàn thể quân lực trong các cuộc hành quân bình định để tiêu diệt nhanh chóng địch quân V.C. ở đây kích.

Cần hết : Vì việc liên lạc của quy quốc với Cam bốt, sân Trung Thương cho biết VN có số thua gần bên nghĩa quốc cũ do Thái từ Sihanouk đã nghĩ không ?

TRẢ LỜI : Lẽ dĩ nhiên Việt Nam Cộng Hòa luôn luôn duy trì mối gạo hảo thân hữu tốt đẹp nhất với các nước láng giềng. Vì phía Cam Bốt, sau khi chống tôi soát xét lại những điều kiện đặc nước nay đưa ra, chúng tôi nghĩ rằng tình hữu nghị của chúng tôi và Cam-Bốt còn lớn hơn là vấn đề giải quyết những đặt điểm. Nếu chúng ta có thiệu chi thành, thì quý vị nên có thể tự mình giải quyết xong xuôi.

Chúng tôi sẽ không đám tham dự hội nghị quốc tế do Thái Tử Sihanouk đề nghị chúng tôi cho rằng đó là trong tay Cam-Bốt là vấn đề nội bộ của nước này.

CÂU HỎI : Cần bang giao với Pháp thế thế nào ? Vì chúng tôi viết mọi nghĩa mình viên liên tỉnh chống De Gaulle (tại Saigon).

TRẢ LỜI : Việt Nam Cộng Hòa chỉ muốn duy trì, bay nếu có thể được, sít chặt giây thân ái với Pháp trong lãnh vực văn hóa và kinh tế. Tự nhiên, chúng tôi mong rằng Chánh phủ Pháp do T.T De Gaulle lãnh đạo sẽ hiểu rõ hơn nhu cầu khẩn thiết của Miền Nam Việt Nam và tôi sẽ lập trường và chính sách của họ liên quan đến VNCH.

GIỌ CUỐN BỐN PHƯƠNG

(Tiếp theo trang 1)

gái đẹp, sắc nước hương trời xuân xanh mơn mởn thêm vào đấy của hồi mãn hàng triệu thì không phải Sào-phá Hứa-do. Bá-di Thúc-Tế,ai cầm lòng cho được. Con gái kẻ thì giết cha, lãnh khi người ta cần lấy được, huống hồ đàng nay, đủ cả ghét gọi là ngày triều đi nữa, thì cũng cứ được, chứ sao. Hoàng-phủ-Thiên-Hoa còn lấy con gái Lưu-Tiệp cơ mà.

Ở địa vị ông, Lê-quân có hịp mặt lại mà bằng lòng không hay ngoảy ngoảy như đứa phải vít : khó tin lắm nhé !

Thời Luận khuyên Lê-quân nên bình tĩnh và xuống đài ngay chức thượng võ nữa! nếu không Thời-Luận phải ra mặt can thiệp. Nói nhỏ cho Lê quân biết. Họ Trần là em bé cưng của Thời-Luận đấy. Ngày xưa ngày xưa hồi còn mồ ma họ Ngô,Bé Dung đã đưa Thời-Luận ra tòa đòi tế. mua kẹo, Thời-Luận còn phải chiều ý em bé, đã hiểu Thời-Luận cưng bé Dung tới mức nào. Hơn nữa, đưng đụ vị người anh cả thì biết lắm thế nào.

Thời-Luận không bao giờ bỏ bé Dung cả. Thời-Luận không như Bác-sĩ Hoàng để bé Dung trơ trọi đâu. Thời-Luận vả tòa soạn bình vực bé, cũng đến cùng nhưng bênh vực tất cả mọi người có thể, và bằng đủ mọi giá.

Thời-Luận không bao giờ có thái độ ;

Thân nhau trong lúc đoạn trường
Xa nhau ở giữa quảng đường Vinh Hoa

Thời Luận tế lâm cho Lê quân điên đầu, nầu Lê-quân cứ tiếp tục muốn ăn tươi nuốt sống Bé Dung của Thời-Luận.

— Bạn Lê-Phàng-Thời, hai bùa Trình-giảng-kim rồi đây, bùa thứ ba, bạn sẽ bị ứng phó ngay... và lác bây giờ phải biết nhé.

9 năm tù tội thời Ngô, chưa phải là một thành tích vì đây chỉ mới là một vụ đấng tranh và chưa phải là một bằng chứng yêu nước thương nhà !

Quốc dân không có trông gì hóa cuộc.

Xin chớ làm tăng ! ! !

TỪ BÍCH

Hiệu kính thuốc
KÍNH TIẾN
do sự điều khiển của Quang học gia chuyên nghiệp tốt nghiệp trường Quốc Gia Quang học Pháp Quốc.
274, Hai Bà Trưng Saigon
(Xéo nhà thờ Tân Định)
CHUYÊN MÔN
Thử mắt theo lối khoa học và bán đủ các loại kính cận thị, viễn thị, loạn thị và kính lọc mặt trời

In tại nhà In riêng THỜI LUẬN
Quản nhiệm : BÙI NGHIỆM-XUÂN-THIỆN

SAU 12 NĂM HOẠT ĐỘNG TRÊN SÂN KHẤU TÂN NHẠC...
LẦN ĐẦU TIÊN Túy-Phượng Tổ chức và trình bày
ĐẠI NHẠC HỘI MÙA HOA MỚI
DO ĐOÀN NHẠC KỊCH TÂN-DÂN-NAM Thực Hiện Chương trình
từ 20 tới 26-1-64 tại rạp
HƯNG-ĐẠO
MỘT CHƯƠNG TRÌNH VĂN NGHỆ TIẾN BỘ VỚI 6 MÀN TWIST ĐỘC ĐÁO ! HẤP DẪN !
4 BÀN KÍCH ĐỘNG NHẠC THI ĐUA
TRÌNH DIỄN 4 MÀN NHẠC-VIỆT
1 hài kịch thời sự TWIST * 1 kịch đài trình thám tự kỷ, tạo bao * Ai đã giết THÂM-THÚY-HẰNG ? quý vị đến xem sẽ rõ !!! * Vé bán trước vài ngày tại rạp kể từ ngày 18-1-64

Nhật báo CẢI-TẠO
TỰC BẢN
22 - 1 - 1964
TỜ BÁO CÔNG NHÂN TIẾNG NÓI UẤT HẬN CỦA NGƯỜI DÂN ĐÃ BAO NĂM BỊ CHÀ ĐẠP
TỜ BÁO KHÔNG NỊNH CHÍNH QUYỀN, KHÔNG A DUA KHÔNG MỊ DÂN

HÃNG GẠCH BÔNG
VĂN - SƠN
406, Đường HAI BÀ TRƯNG
Đ.T. 22.978 — SAIGON
ÉP BẰNG MÁY ĐIỆN
CÁC THỨ GẠCH BÔNG GẠCH GRANITO và ỐNG CỐNG
● Đủ kiểu vẽ ● Đủ màu sắc ● Rất bóng láng ● Rất bền chắc

TÒA ĐỐC CHÁNH
TUYỂN DỤNG 1300
TRỢ TÁ CẢNH SÁT
SAIGON (VTX).— Tòa Đốc Chánh vừa cho biết sẽ tuyển dụng 1.300 Trợ Tá Cảnh sát, với số lương khởi đầu bằng lá1.500đ. Các ứng viên phải hội đủ những điều kiện sau đây :
— Tuổi từ 18 đến 36, ở trong tình trạng quân dịch hợp lệ. Nếu có quy quân nhân, hạn tuổi được lui lại đến 40 ;
— Cao tối thiểu 1 thước 58, có đủ sức khỏe ;
— Trình độ học lực bực tiểu học.
— Không cần ăn, có hạnh kiểm tốt.
Đơn và hồ sơ phải nộp tại Nha Cảnh Sát Quốc Gia Đô Thành đại lý Trần Hưng Đạo. Muốn biết thêm chi tiết, xin hỏi nơi đây.

Thanh - Niên
25 tuổi, có Gia đình đông đảo, Muốn tìm một chân Quản Lý hoặc Thư Ký Ban Giám Đốc, Nhà và Việt Thông Thạo tiếng Pháp và Anh.
Thư từ xin liên lạc Ông Lê-văn-Mười, địa chỉ số 21 Bùi đường Công-Lý Saigon.

RAO VẶT
Thanh - Niên
Ông VÚ DUY THANH. Đã nhàng được vào. Trân trọng sin ông có gửi bài và tên báo. Cảm ơn.
T.L.

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)